

PATRIMONI DE CIUTAT pàg 3
L'atracció dels cementiris:
barcelonins i turistes fan
créixer les rutes guiades

BARCELONA COMERÇ pàg 29
Josep Xurigué reivindica
el potencial barceloní per ser
capital europea del comerç

línia Ciutat Vella ^{15 anys}

Número 152 · Abril 2024 · liniaciutatvella.cat

En marxa les obres del futur Gimnàs Social Sant Pau

La reforma de l'edifici inclourà la construcció de 36 pisos socials i està previst que s'acabi l'estiu del 2026 pàg 8

Foto: Pau Cortina/ACN

Tancar la ferida

Reclamen que la comissaria de Via Laietana sigui només un lloc de memòria pàg 8

línia la Rambla

El diari de l'icònic indret barceloní · Número 18 · Abril 2024 · linialarambla.cat

La Rambla brilla de nou com a epicentre de Sant Jordi

El passeig va tornar a ser la zona zero de la diada i va lluir en una jornada rodona amb les roses i els llibres de protagonistes i més de 90 parades pàg 11

ENTREVISTA pàg 14

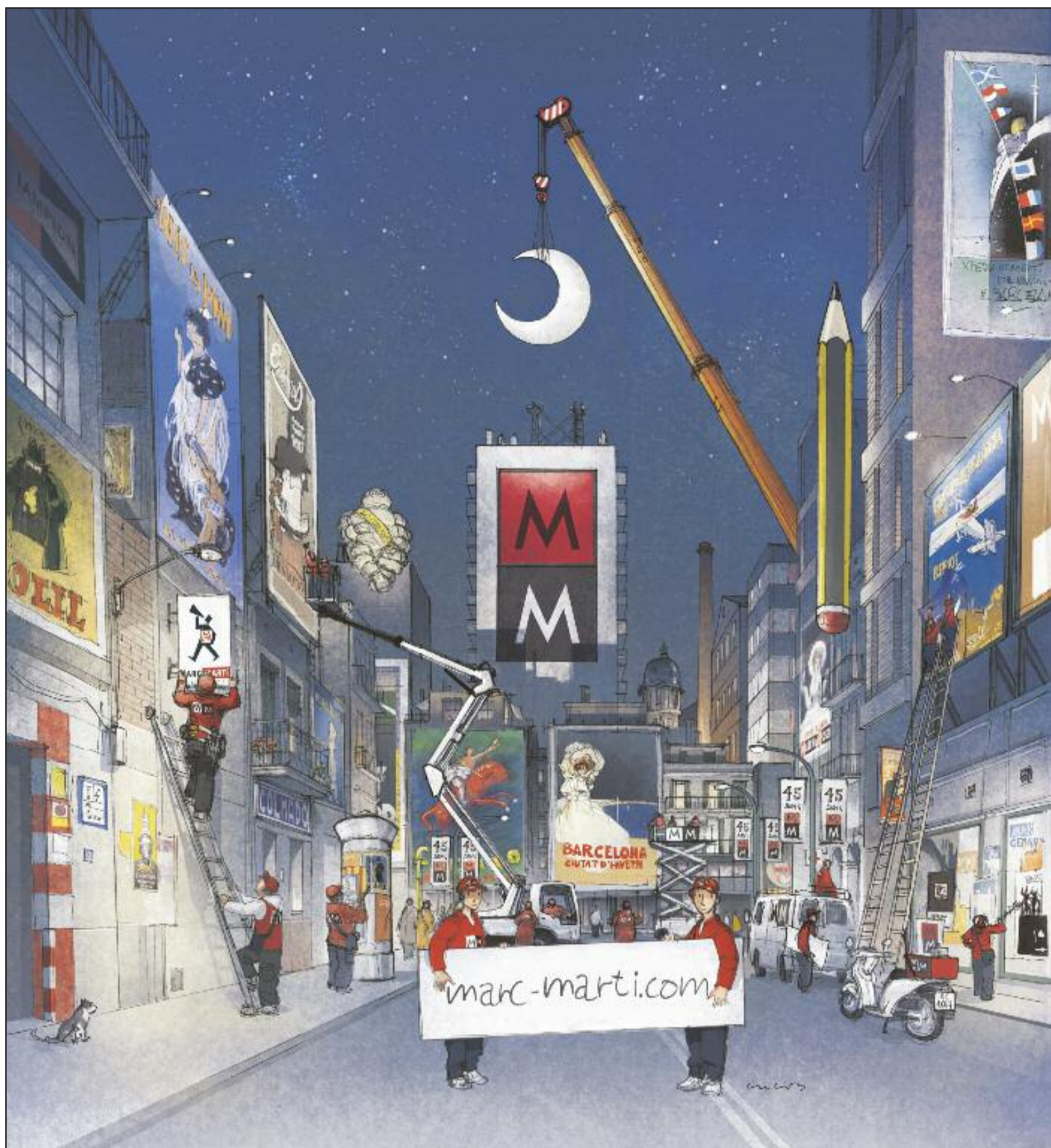
Pau Bosch: "La Boqueria s'ha anat degradant"

PROJECTE MUNICIPAL pàg 17

Pla per rehabilitar les façanes de la plaça Reial

GASTRONOMIA pàg 18

El Tast a la Rambla 'fitxa' per la Copa Amèrica

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Cementiris amb molta vida

» L'art, el patrimoni i les llegendes atreuen visitants i turistes a les necròpolis barcelonines
 » Les rutes guiades entre les sepultures més espectaculars de la ciutat ajuden a normalitzar la mort

Raül Martínez
BARCELONA

Un grup de visitants trenca el silenci sepulcral dels carrerons del cementiri del Poblenou. Contemplen encuriosits com un esquelet amb ales d'àngel abraça un cos al qual se li escapa la vida. És una de les escultures més conegudes i suggerents de l'art funerari català: *El Petó de la Mort*, de Jaume Barba.

Tombes i panteons espectaculars, escultures d'artistes de renom, personatges il·lustres, llegendes i curiositats històriques criden l'atenció de cada vegada més persones. El turisme necrològic és un fenomen en auge a Barcelona. Des de *tours* privats, fins a excursions escolars i visites nocturnes. L'oferta d'activitats als cementiris no deixa de créixer, en bona part degut a l'èxit a internet d'aquestes iniciatives. "Les xarxes socials fan que els misteris que aquí s'amaguen cridin molt l'atenció", explica la historiadora de l'art funerari, Montserrat Oliva Andrés.

De fet, els cementiris són l'escenari de tota mena d'activitats. No només és habitual trobar-hi aficionats a la fotografia i turistes, també s'estan posant de moda entre els esportistes i el sector audiovisual. "A Montjuïc es graven molts documentals, sèries, programes de televisió i grans produccions de Netflix", assegura Adrià Terol, de Cementiris de Barcelona.

A la ciutat hi ha diversos cementiris, però els més reconeguts són els de Montjuïc i el Poblenou. A Barcelona hi ha enterrats Joan Miró, Montserrat Caballé, Ildefons Cerdà, la família Batlló i nissagues de burgesos. També hi destaquen es-

Un grup de turistes al cementiri de Montjuïc i la historiadora Montserrat Oliva en una ruta guiada pel cementiri del Poblenou. Fotos cedides

cultures de Josep Llimona i Eusebi Arnau, així com sepultures fetes per arquitectes modernistes com Puig i Cadafalch o Domènech i Montaner.

"La gent al·lucina quan descobreix les obres i personatges que hi ha als nostres cementiris. Són un catàleg d'història on et pots endinsar en l'art, l'antropologia, els rituals funeraris, l'urbanisme i la memòria de la ciutat", detalla Oliva.

Tot i l'enorme patrimoni amagat a les grans necròpolis de Barcelona, aquestes ciutats pels morts són un fenomen relativament modern. Fins a principis del segle XIX les persones s'enterraven al voltant de les esglésies per a garantir la protecció divina. Malgrat els segles de tradició, la gran densitat de població –viva i morta– barcelonina va obligar a buscar una alternativa pels enterraments fora del centre de la ciutat. El lloc escollit per al nou

descans etern va ser el Poblenou, que va convertir-se en la primera gran necròpoli estatal.

La monumentalitat, però, va trigar uns anys a arribar. En un primer moment, el cementiri va plantejar-se com un entorn sense distincions socials, fins que la burgesia es va voler fer notar amb grans panteons. D'aquesta manera, el Poblenou també va quedar petit i, a finals del segle XIX, es va haver de construir el cementiri de Montjuïc.

MISTERIS D'ULTRATOMBA

Les rutes guiades pels cementiris barcelonins són cada vegada més nombroses i adaptades a tots els gustos. Algunes se centren en l'art o la història, d'altres en els personatges enterrats o en curiositats del ritual funerari.

Les llegendes són també un dels grans atractius dels cementiris. Més enllà de fantasmes i esperits, al Poblenou s'hi ama-

ga una de les més conegudes de la ciutat. Es tracta de la història de Francesc Canals, més conegut com *el Santet*, que genera autèntica devoció 120 anys després de la seva mort.

Canals va ser un jove devot de Barcelona famós per la seva amabilitat i les obres de caritat. La seva mort prematura, amb només 22 anys, va fer que es construís un mite al voltant de la seva tomba, que encara avui atrau molts curiosos. Allà, la gent hi deixa figuretes i estampetes perquè es creu que compleix desitjos. "És com un sant no reconegut per l'Església, però el pelegrinatge que genera és impressionant", comenta Oliva.

POR A LA MORT

La vida, sense un final, no seria el mateix. Malgrat això, tothom té un cert respecte a la mort. De fet, moltes persones eviten apropar-se als cementiris per tal de

no pensar en certes coses. La incertesa sobre el més enllà, el record d'éssers estimats que ja no hi són i les pors al que és desconegut són inquietuds que rondan per qualsevol cap.

Durant els pitjors moments de la COVID es va veure clara la necessitat de parlar del final de la vida amb més claredat. Des de llavors, es fan tallers i activitats que ajuden els visitants a fer un canvi de mentalitat, especialment per als infants. "El tabú de la mort el transmetem els adults. Els més petits són els que menys problemes tenen amb aquestes activitats", apunta Terol.

Per això, les visites guiades als cementiris busquen també alleugerir el rebuig i trencar el silenci sobre les qüestions relacionades amb el més enllà. Per a Terol, "l'objectiu de tot és naturalitzar la mort, ja que només així podem viure amb més calma i menys angoixa".

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **línia Ciutat Vella**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

El Gòtic perd l'espai de cures VilaVeïna

per Raquel Viejo (Barcelona En Comú)

Foto: Aj. de Barcelona

Ara fa dos mesos que el PSC va tancar l'espai VilaVeïna del Barri Gòtic. Per a molts això haurà passat desapercebut i ni tan sols sabran el dramàtic abast que pot tenir aquest tancament per a les usuàries, però és important que ara, més que mai, parlem de la pertinència d'aquest servei de suport a les cures.

VilaVeïna era un servei gratuït, necessari i pioner per a les persones que tenen cura d'altres. Aquest espai estava pensat específicament per aquest col·lectiu tristament oblidat de forma sistemàtica per la societat i les administracions, malgrat el seu paper clau i imprescindible en el sosteniment d'una vida digna. VilaVeïna oferia, per una banda, informació sobre serveis de proximitat disponibles per tenir cura de persones amb qualsevol situació de dependència, però també activitats i grups de suport.

En aquests grups s'havia anat teixint una xarxa de sosteniment que és molt difícil crear d'una altra manera, ja que la majoria de les persones que es dediquen a les cures pateixen un aïllament silenciós, dificultats per connectar amb persones en situacions sem-

blants a la seva o per trobar espais segurs on compartir les seves vivències, preocupacions i frustracions, i ser acompanyades i compreses per un grup de suport. Més encara en districtes com Ciutat Vella on "ser veïna" és cada vegada més difícil davant la turistificació sense fre dels barris, l'expulsió veïnal i la dificultat per trobar espais de reunió i suport entre les persones.

Necessitem, especialment al nostre districte, espais com VilaVeïna per cuidar les cuidadores

El PSC argumenta que aquests serveis seran inclosos dins de Barcelona Cuida, un altre servei complementari sense arrel al territori i amb un enfocament informatiu, els casals de Gent Gran o Serveis Socials. Però aquests equipaments existents difícilment donaran cabuda al servei específic que es duia a terme a VilaVeïna. Si res no canvia, la majoria de

les quasi 15.000 persones que havien estat ateses fins ara a tota la ciutat quedaran, una vegada més, sense un suport necessari.

Finalment, cal esmentar que no només s'ha tingut poca consideració amb les persones usuàries sinó també amb les treballadores i les entitats que oferien el servei. El tancament ha suposat la pèrdua de múltiples llocs de treball i, a més, la falta de claredat i d'informació respecte a la no continuïtat d'aquest servei ha impedit que les treballadores hagin pogut fer un procés d'acomiadament i seguiment curós de les veïnes que han quedat sense aquest suport. El servei de VilaVeïna era una aposta ambiciosa per intentar donar suport a un col·lectiu oblidat i això va requerir un gran esforç per part de totes les persones implicades que ara han vist menyspreat el seu treball, atesa la manca de reconeixement a la necessitat de la seva tasca.

Necessitem, especialment al nostre districte, espais com VilaVeïna per cuidar les cuidadores i començar, així, a donar a aquesta tasca el valor, reconeixement i suport que necessita perquè es pugui dur a terme en condicions dignes.

Les millors perles

Situació surrealista a Sydney. Un cavall va aparèixer a l'estació Warwick Farm, al sud-oest de la ciutat, i es va unir als viatgers, esperant el tren al darrere de la línia groga, tal com feien ells. Sort que el seu amo va arribar abans que el tren.

Un home belga va ser detingut el 2022 per donar positiu en dos controls d'alcoholèmia. Va dir que no havia begut res, però ningú el va creure. Ara s'ha descobert que té una síndrome que fa que l'intestí fabriqui alcohol.

La competitivitat, en alguns casos, no té límits. Un tractor s'ha fet viral per impedir que els cotxes del seu darrere l'avancin mentre condueix per carreteres secundàries. L'home deu pensar que viu en una cursa constant...

Una dona del Brasil va anar a demanar un préstec al banc amb el seu tiet. El portava en cadira de rodes i li agafava la mà perquè signés els papers. Els treballadors es van adonar que l'home estava mort.

Línia

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

DISTRICTE LGTBI

La intimitat LGTBI+, a dues exposicions fotogràfiques

El Centre LGTBI de Barcelona presenta fins al 31 de maig dues exposicions fotogràfiques que posen el focus tant en la realitat com en la ficció de la intimitat de les persones LGTBI+. Les mostres es titulen *Encarnar la ferida* i *Un archivo inexistente*.

Pel que fa a *Encarnar la ferida*, la premissa de l'exposició és "com es transformen els afectes d'un vincle arran d'una mastectomia en una persona de gènere dissident? I quines complexitats impliquen aquestes experiències en persones neurodivergents?".

Mitjançant càmeres analògiques d'un sol ús, la mostra fuig de la romantització de les cures i, des de la tendresa, estableix un diàleg complex amb l'humor, la despersonalització, el dolor i la disfuncionalitat.

Al cap i a la fi, *Encarnar la ferida* és un projecte fotogràfic que centra la mirada en l'afectivitat d'un vincle format per persones no binàries neurodivergents.

Un dels propòsits de l'exposició és allunyar-se de la voluntat d'explicar les vivències com si fossin universals. En comptes d'això,

fa públic allò que es concep com a domèstic o privat, polititza la intimitat i gesta un relat quotidià com a memòria pròpia.

Encarnar la ferida és un projecte a càrrec de *cymbionte colectiv_*, un col·lectiu artístic i curatorial que treballa des de l'experiència situada i l'activació de metodologies *queer*.

Les mostres posen el focus tant en la realitat com en la ficció de la intimitat de les persones LGTBI+

Pel que fa a *Un archivo inexistente*, és un projecte que conté imatges fictícies. Parelles homosexuals i persones *queers* o no-binàries de classe treballadora, situades a principis del segle XX a Amèrica Llatina, posen davant la càmera. Les fotografies han estat creades amb intel·ligència artificial.

Felipe Rivas San Martín, responsable de

la mostra, fa un exercici "retrofuturista" i a través d'algoritmes reimagina i crea un passat *queer* i local.

Tal com explica el crític *queer* cubà-estatunidenc José Esteban Muñoz, una de les conseqüències de la cultura heteronormativa és que l'experiència *queer* del passat no va poder deixar registre. Encara menys per a les persones del sud global i de classe treballadora.

L'exposició de Felipe Rivas San Martín, artista visual xilè, assagista i activista sexe-gènere dissident, compila un conjunt d'imatges estranyament commovedores i afectives. Són versemblants a simple vista, però amb una mirada més atenta desvelen les imperfeccions, profundament *queers*, d'una tecnologia en procés de desenvolupament.

Les dues exposicions fotogràfiques es poden visitar de manera gratuïta al Centre LGTBI de Barcelona, situat al carrer Comte Borrell, número 22, en el seu horari habitual d'obertura. Les mostres formen part del cicle d'activitats *Interferències. Memòries col·lectives* que porta a terme el Centre LGTBI.

FLAIXOS AMB ORGULL

El Consell d'Europa, al Centre LGTBI

Durant els dies 18 i 19 de març, el Centre LGTBI de Barcelona va acollir la reunió del Consell d'Europa sobre la resposta policial als crims d'odi LGTBI-fòbics, davant l'augment de les denúncies.

L'objectiu va ser analitzar i revisar de manera integral el Manual de Formació del Consell d'Europa pel que fa als delictes al voltant de l'LGTBI-fòbia.

La trobada era coorganitzada pel Consell d'Europa, Gaylespol, associació de policies LGTBI d'Espanya, i l'European LGTBI Police Association.

Debat i projecció d'Alteritats

El 26 d'abril a les 17:30 hores, el Centre LGTBI projecta el documental *Alteritats*, que recull les veus d'una diversitat de dones lesbianes residents a Catalunya de diferents generacions.

Després de la projecció del documental, tindrà lloc el col·loqui amb Alba Cros Pellisé, una de les directores d'*Alteritats*, i amb participants del film. L'activitat es fa en col·laboració amb el grup de dones del Casal Lambda.

Afrontar l'embaràs en companyia

L'últim dimarts de cada mes, a les 18 hores, l'Associació de Famílies LGTBI organitza una sessió del grup de suport a l'embaràs o a l'espera d'una criatura per part de famílies del col·lectiu.

La trobada es fa via Zoom i va a càrrec de Lúcia Sánchez i Laura Bassolas. Totes dues són psicòlogues clíniques, mares i membres de l'entitat.

El grup de suport té l'objectiu de compartir i donar resposta a les dificultats que puguin sorgir en aquest procés, especialment dins de les famílies LGTBI+.

Foto: cymbionte colectiv_ / Centre LGTBI

Les lesbianes posen en comú la seva memòria, fins ara silenciada

Foto: Camila González S. / Centre LGTBI

En el marc del Dia de la Visibilitat Lèsbica, el 25 d'abril a les 18 hores tindrà lloc la taula rodona *La història de les lesbianes a Catalunya* al Centre LGTBI de Barcelona.

La invisibilització, el silenci i l'ocultació han marcat la (no) història de les lesbianes a Catalunya i arreu del territori. Escriure i compartir la història, en primera persona i en plural, des de les bases del moviment i amb les seves protagonistes és una tasca imprescindible per reconèixer un passat existent, però invisible, que ha deixat empremtes.

I això és justament el que pretén fer la taula rodona *La història de les lesbianes a Catalunya*: ser un espai on debatre sobre la pròpia memòria i posar el focus en les seves his-

tòries, també com un acte de justícia. La taula rodona estarà formada per Isabel Franc, escriptora, humorista i professora al Màster de Gènere i Comunicació de la UAB; Mercè Otero, professora jubilada i activista feminista; Marta Estella, militant lesbofeminista retirada i lingüista; i Maio Serrasolsas Moreno, cantant transfeminista i activista lesbiana. Totes elles són les protagonistes d'una història silenciada, i per això faran memòria sobre les lluites que les han precedit.

L'entrada a l'acte és gratuïta i lliure fins a completar l'aforament, i se celebrarà al Centre LGTBI de Barcelona, situat al carrer Comte Borrell, número 22. A més, hi haurà interpretació en llengua de signes catalana.

La història de Barcelona està íntimament lligada al tramvia. Més enllà que aquest mètode de transport posés fi a la vida del català contemporani més il·lustre de tots els temps, Antoni Gaudí, el batec dels darrers dos segles de la ciutat sempre ha estat impregnat del tramvia.

El primer vehicle d'aquesta mena a la capital catalana va començar a funcionar el 27 de juny del 1872 i anava des de la Rambla fins a l'actual plaça Lesseps. Amb tot, aquell transport era estirat per quatre cavalls, i no va ser fins al 1899 que va arribar la tracció elèctrica amb el tramvia que resseguia l'antiga muralla de Ciutat Vella.

Amb el tombant de segle es va anar creant una potent xarxa que comunicava el centre amb els barris i els pobles de la plana de la ciutat. L'expansió del tramvia va coincidir, doncs, amb la conformació de la Barcelona que més o menys coneixem avui dia. Als anys 20, el tramvia va arribar a la seva màxima longitud: 220 kilòmetres. Seria a partir de la crisi mundial del 1929 que la xarxa viuria una època fosca que es perllongaria fins al 1949, just després d'una guerra civil i dels estralls d'una guerra mundial.

D'ençà d'aleshores, el tramvia va viure una lenta recuperació. No obstant això, aquells anys es recordaran per la vaga de tramvies del 1951, que va començar quan el preu del bitllet va augmentar un 40%. Els ciutadans, de forma espontània, es van negar a fer servir aquest transport, i les manifestacions van aconseguir revocar la pujada de preus. Aquesta mena de boicot, que es va reproduir el 1957, posa de manifest el clima de repressió que es vivia a Barcelona durant els anys de plom del franquisme.

Pocs anys després, els tramvies també es van veure afectats per l'època del *desarrollisme*. Amb la irrupció dels automòbils a partir dels 60, la xarxa va anar desapareixent en detriment del cotxe privat i dels autobusos. Als 70, amb la restauració de la democràcia, es van començar a desmantellar línies, fins a desaparèixer pràcticament totes als anys 90. No va ser fins pels volts dels Jocs Olímpics que la idea de tornar a fer córrer el tramvia per Barcelona va planar de nou.

EL SALT METROPOLITÀ

Què és primer, l'ou o la gallina? L'expansió de Barcelona a finals del segle XIX i principis del XX, que va suposar l'annexió de pobles com Gràcia o Sants a la ciutat, va coincidir amb la posada en marxa de la xarxa de tramvies. Què va ser primer, el tramvia o la construcció de la capital catalana tal com la coneixem? Més enllà de la pregunta, no és forassenyat dir que, sense un sistema de comunicació eficient, l'annexió dels pobles del pla de Barcelona no hauria estat possible.

El Trambaix es va inaugurar l'abril del 2004, mentre que el Trambesòs ho va fer el mes de maig del mateix any. Foto: Tram

20 anys del transport més ben valorat

El 2004, després de tres dècades sense pràcticament tramvies a la ciutat, Barcelona i la seva metròpoli van decidir posar en marxa el Trambaix i el Trambesòs. Quan es compleixen dues dècades de la seva inauguració, el tramvia s'ha convertit en el transport públic més ben valorat al territori.

D'una forma silenciosa, en aquest inici del segle XXI estem vivint un procés similar. L'arribada del Trambaix i del Trambesòs coincideix amb una altra expansió, en aquest cas la del projecte metropolità o de la Gran Barcelona.

El 3 d'abril del 2004, tres dècades després que els tramvies pràcticament haguessin desaparegut de la ciutat, Barcelona tornava a tenir rails i vehicles que es movien a cop d'electricitat. El projecte, però, feia temps que

cuejava. Va ser el 1987 quan la idea de recuperar el tramvia va tornar a ressonar a Barcelona, en el si de l'Entitat Metropolitana del Transport, un organisme que es troba en l'origen de la creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. A partir d'aleshores, els passos per fer efectiu el retorn del tramvia que, en un primer moment, només contemplava les línies del Trambaix, és a dir, les que van al Baix Llobregat, van ser lents. Finalment, l'any 2000 es va

adjudicar l'obra a l'empresa Alstom i el 2001 es va aprovar ampliar el projecte al Barcelonès Nord, amb el Trambesòs.

L'abril del 2004, doncs, entrava en funcionament el Trambaix, i el maig del mateix any ho feia el Trambesòs. Es compleixen, per tant, dues dècades d'ençà que la ciutat va apostar de nou pel tramvia. Actualment, aquest transport enllaça, per una banda, els municipis de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Esplugues,

Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i Sant Feliu de Llobregat i, per l'altra banda, Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Badalona. En total són sis línies, gairebé 30 kilòmetres de rails i 56 parades.

Més enllà de l'efemèride, què ha suposat per als municipis i la ciutadania de la metròpoli la irrupció d'aquest transport?

UN TRANSPORT EXITÓS

Pocs debats generen tant consens. De fet, es pot dir que no hi ha

Una unió polèmica

● Per allà on passa el tramvia genera satisfacció. Així ho indiquen les dades de l'Institut Metròpoli, que revelen que aquest mitjà és el més ben valorat dels transports públics. Malgrat això, el tramvia de Barcelona també ha generat un fort debat al voltant de la seva unió per l'avinguda Diagonal entre els seus dos ramals, el situat al Baix Llobregat i el del Barcelonès Nord, entre la plaça Francesc Macià i les Glòries.

Un any després que els dos Trams entressin en funcionament, el 2005, el conseller de Política Territorial i Ob-

creien que generaria problemes de circulació al districte barceloní de l'Eixample. El 2008, però, l'alcalde d'aquell moment, el socialista Jordi He-reu, va convocar un referèndum no vinculant sobre el projecte, a proposta d'ERC. Aquell referèndum va ser el principi de la fi de l'hegemonia del PSC a Barcelona. L'opció A, defensada pels socialistes i ICV, contemplava unir els dos Trams fent de la Diagonal un bulevard on els cotxes circularien pel centre de l'avinguda; l'opció B era pràcticament igual, però els cotxes circularien pels laterals; i l'opció C era

El 2008 es va fer un referèndum no vinculant perquè la ciutadania expressés la seva opinió sobre la unió del tramvia: només va votar l'11% del cens

res Públiques de la Generalitat d'aleshores, Joaquim Nadal, va anunciar que s'estava estudiant fer efectiva la unió. La idea va ser aplaudida per molts veïns, per l'Ajuntament de Sant Adrià, per l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) i per la mateixa empresa que opera el servei de tramvia, Trammet. Aquesta darre-ra assenyalava que unint les dues línies es podria doblar el nombre de viatges, mentre que la PTP afirmava que el consistori s'estalviaria 9 milions d'euros anuals.

No obstant això, en aquella època l'Ajuntament de Barcelona i alguns partits de dretes del consistori no estaven d'acord amb la unió perquè

"cap de les dues anteriors". Amb una participació de l'11% del cens, el 80% dels votants es van decantar per l'opció C, que era la que defensava Convergència i Unió (CiU).

El projecte es desenterraria l'any 2015 amb l'entrada d'Ada Colau a l'alcaldia i posteriorment amb l'aprovació de la unió el 2019 al ple de l'Ajuntament. El 2022 es va iniciar la primera fase de construcció entre les Glòries i Verdguer, i actualment l'alcalde Jaume Collboni, que ha declinat posar data a la finalització de les obres, assegura que aquest juliol el projecte executiu de la unió entre Francesc Macià i Verdguer –el pas abans de les obres– estarà enllestit.

debat. Segons dades de l'Institut Metròpoli, el tramvia, amb un 7,8 sobre 10 de nota, és el mitjà de transport públic més ben valorat a l'àrea metropolitana de Barcelona. Tanmateix, si observem els indrets que tenen estacions de tramvia, la nota encara és millor. A la primera corona metropolitana, sense comptar la capital catalana, la valoració és de 8. En canvi, als llocs que no estan afectats per aquest mitjà de transport es valora amb molta menys nota el tramvia. A tota l'àrea metropolitana, sense comptar-hi la primera corona, la nota és de 7,2, i a Barcelona, on només algunes zones tenen tramvia, de 7,7. Dit d'una altra manera: els municipis on hi ha tramvia descobreixen que és una bona solució per a la mobilitat.

Amb aquestes dades no costa d'entendre el moment dolç que viu el tramvia pel que fa a les xifres de viatges. El 2023, per exemple, va batre tots els seus rècords amb 31 milions de viatges, gairebé 22 al Trambaix i més de 9 al Trambesòs. Això suposa 1,2 milions més que el 2019.

Des dels moviments socials a favor del transport públic celebren totes aquestes xifres. "Per allà on passa el tramvia la població està molt contenta", diu

l'integrande de l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) Carlos Ortí. Des d'aquesta organització valoren aquests 20 anys de tramvia d'una forma "molt positiva", perquè han suposat "recuperar espai públic, treure'l del que ocupen els cotxes i millorar la qualitat ambiental i el soroll de la ciutat". Segons Ortí, "a Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai per posar-lo al servei públic". En aquest sentit, considera que aquest mitjà de transport, "en comparació amb el metro, té un preu més baix d'obra, i el que costa fer un quilòmetre de línies soterrades és el que val fer-ne 10 de tramvia". A més, diu Ortí, "no implica desplaçaments verticals, i per això està tan ben valorat".

En aquest sentit, des de la PTP critiquen durament els partits que hi estan en contra i tot el debat que la unió del Trambaix i el Trambesòs ha generat. "El tramvia no agrada a la dreta perquè, per a ells, treu espai al cotxe, que és un espai de llibertat", diu Ortí. Alhora, l'integrande de la PTP lamenta que el PSC estigui tan instal·lat en la idea de millorar el transport a

Pilar Díaz: "El Tram ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme"

"A Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai públic", diuen des de la PTP

cop de metro. "Ho fa per aconseguir tothom: la ciutadania i el lobby del motor", sentència.

PARLEN LES ALCALDESSES

Com ha impactat el tramvia en els municipis metropolitans? Des del diari *Línia* ens hem posat en contacte amb dues alcaldesses socialistes que hi tenen molt a dir: Filo Cañete, de Sant Adrià de Besòs, i Pilar Díaz, d'Esplugues.

Ambdues valoren "molt positivament" l'arribada del tramvia als seus municipis. "La nostra és una ciutat molt ben comunicada, i el Tram ha reforçat encara més la seva connexió, concretament amb Badalona i Barcelona", diu Cañete. "L'arribada del Tram va suposar un abans i un després en la concepció de la mobilitat sostenible, la vertebració de la ciutat i la interconnexió, no només d'Esplugues, sinó d'una part molt important del Baix Llobregat amb Barcelona", explica Díaz.

Per a l'alcaldessa d'Esplugues, a més, el tramvia significa una aposta que va més enllà de la mobilitat. Des de l'arribada d'aquest mitjà de transport, assenyalava Díaz, la ciutat té "un aire més net" i s'ha reduït "el trànsit rodat de vehicles, configurant una ciutat

molt més amable i tranquil·la per viure-hi". Alhora, considera que el Tram "ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme".

Malgrat tot això, totes dues creuen que el Tram pot continuar creixent. Mentre que Díaz considera que hi ha "marge de millora pel que fa a horaris, freqüència de pas i interconnexions amb altres mitjans de transport", Cañete afirma que "es pot augmentar el nombre de combois per aconseguir un servei més àgil i ràpid que sigui una alternativa al metro, a l'autobús i al tren". En aquest sentit, afirmen que és "molt necessària la unió" del Trambaix i el Trambesòs perquè millorarà la mobilitat metropolitana, "reduirà la contaminació i farà més competitiva tota la zona". Alhora, conclou Cañete, és una de les pedres fonamentals per vertebrar la regió metropolitana "facilitant el desplaçament de la ciutadania en el territori de la Gran Barcelona".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Comencen les obres per al nou Gimnàs Social Sant Pau

» El gimnàs fa 80 anys que dona un servei clau al Raval i Sant Antoni
 » El projecte de reforma de l'edifici també inclou 36 habitatges

EQUIPAMENTS ▶ Les obres per rehabilitar l'antic Gimnàs Social de Sant Pau, situat a la ronda de Sant Pau i ara, provisionalment al número 10 del carrer de les Floristes de la Rambla, al Raval, van començar el passat dilluns 22 d'abril amb la previsió que acabin l'estiu del 2026. El nou edifici continuarà acollint l'històric equipament als baixos i, a sobre, s'hi construiran 36 habitatges de lloguer social.

La rehabilitació de les instal·lacions arriba després que l'Ajuntament, titular del sòl; l'empresa Coyoacan, que construirà l'edifici i en serà la propietària durant 55 anys; el Gimnàs Social Sant Pau i la Fundació Hàbitat3 tanquessin un acord per fer possible una iniciativa que han qualificat de "pionera" a la ciutat. L'immoble tindrà 6 plantes i 36 pisos d'entre una i dues habitacions per a persones en situació de vulnerabilitat.

Ja han començat les obres. Foto: Marta Vidal i Maria Pratdesaba/ACN

Així, el Gimnàs Social Sant Pau mantindrà el seu objectiu social de millorar la qualitat de vida de les persones oferint un espai per fer esport on tothom es trobi en condicions d'igualtat, segur per a tots els tipus de gèneres, que cuidi la salut física i mental i que ajudi a establir relacions entre persones procedents de mons diferents. Un servei que té el seu origen als anys 40 i que després

de diferents canvis, es va convertir en el projecte social orientat al barri que és actualment.

Amb tot, el gimnàs va fer un crit d'alerta pel perill d'acabar amb la seva activitat al Raval el passat octubre per la falta de diners de les subvencions. "Ara anem fent, però sabem que dependre de les subvencions té aquests riscos", comenta la presidenta del gimnàs, Lara Cáceres.

Foto: X (@RavalSindicat)

Tensió al Raval i la Barceloneta per tres desnonaments alhora

HABITATGE ▶ El veïnat del Raval i la Barceloneta es va mobilitzar el matí del 16 d'abril per impedir tres desnonaments gairebé simultanis, dos d'ells al Raval i un a la Barceloneta, aquest últim especialment polèmic.

El Sindicat d'Habitatge del Casc Antic i el Sindicat d'Habitatge del Raval van ser les entitats que van mobilitzar els veïns i que van acusar l'Ajuntament de no sancionar els fons propietaris.

Així, un dels dos desnonaments del Raval, el del carrer de Robadors, va ser executat, mentre que el segon va quedar aturat sense data. I pel que fa al polèmic desnonament de la Barceloneta, també va quedar aturat, però com a nova data el pròxim 7 de maig. Es tracta del cas de la Danitza, veïna del carrer del Carme 106 i que hi viu des del 2008 i que des de fa cinc anys que lluita amb la propietat.

Comença la construcció de la residència de Drassanes

OBRES ▶ La construcció de la polèmica residència d'estudiants dels solars buits de la cantonada dels carrers Peracamps i Portal de Santa Madrona, al Raval, ja ha començat. Un cop enllestida l'obra, que s'allargarà dos anys segons les previsions de la promotora, la residència constarà de dos edificis individuals i gairebé 400 habitacions.

Els dos edificis tindran diferents alçades: el més proper al carrer de Peracamps tindrà quatre plantes i el del Portal de Santa Madrona, nou. A la resi-

dència, que s'equiparà amb espais compartits per als dos edificis, s'hi construiran habitacions per a una persona, però també dobles i estudis.

Malgrat que els edificis s'aixecaran en uns solars que porten dues dècades vuits, el projecte de construcció està judicialitzat. Els actuals propietaris van comprar els terrenys per a fer-hi un hotel, però el govern municipal d'Ada Colau va impedir-ho. La decisió del consistori va portar el conflicte als tribunals, on encara no s'ha dictat sentència.

Nova edició de l'"Enfocats" al Centre Cívic Pati Llimona

Foto: Joanna Chichelnitzky/Fotomovimiento

FOTOGRAFIA ▶ La 14a edició del festival de fotografia 'Enfocats' va arribar al Centre Cívic Pati Llimona el 25 d'abril posant el focus en la crisi ambiental. A través d'exposicions, xerrades, tallers, projeccions i activitats, l'equipament se suma a la lluita per la millora del medi ambient.

Així, el 25 d'abril es va donar el tret de sortida amb la presentació del programa que s'allargarà fins al 16 de maig, mentre que les exposicions es podran visitar fins al 15 de juny.

La imatge principal d'aques-

ta edició és obra de Joanna Chichelnitzky, que forma part del col·lectiu Fotomovimiento, que presenta el projecte fotogràfic *El clima en vaga*, on es mostren les conseqüències de l'aire que respirem dia a dia a Barcelona.

Des de Fotomovimiento, nascuts el 2011, reivindiquen que la fotografia "és una eina clau de transformació social". "Amb la nostra peça hem volgut fer un homenatge a totes les activistes climàtiques i també fer una crida a sortir al carrer per aturar la crisi ambiental", conclouen.

Via Laietana: un conflicte obert

MEMÒRIA HISTÒRICA ▶ El ministre de Política Territorial i Memòria Democràtica, Ángel Víctor, es va reunir el 17 d'abril amb l'alcalde Collboni i va assegurar que el govern espanyol designarà l'edifici on s'ubica la prefectura de la Policia Nacional a la Via Laietana com a "lloc de memòria".

Fonts del govern espanyol van aclarir posteriorment que es mantindrà l'ús policial de l'edifici. El ministre també va indicar que el Consell de Ministres aprovaria el 23 d'abril un acord per a una comissió de restauració per avançar

en la restitució de Lluís Companys i Salvador Puig Antich.

A l'altra cara de la moneda hi ha la vintena d'entitats agrupades sota l'Ateneu de Memòria Popular que han reclamat que la prefectura de la Via Laietana sigui "només un lloc de memòria" i que no es mantinguin els usos policials de l'edifici. Segons les entitats, aquestes dues funcions dins el mateix espai "són incompatibles" perquè l'edifici no té "ni les raons operatives ni les condicions" per la feina dels funcionaris policials. Així, lamenten que la decisió de

l'Estat "burla" la demanda que les entitats memorials porten exigint des del gener de 2023.

El 26 d'abril es va celebrar el ple de l'Ajuntament i el conflicte va tenir un pes important en el debat. De fet, Barcelona En Comú i ERC van presentar dues propostes perquè l'Estat transfereixi la titularitat de l'edifici a la Generalitat i a l'Ajuntament i que els polítics es traslladin a un altre lloc.

Amb tot, el sindicat policial Jupol va protestar el 25 d'abril a la prefectura contra la decisió de fer de l'espai un "lloc de memòria".

El ministre Torres i Collboni durant la trobada. Foto: Blanca Blay/ACN

ENTITAT HISTÒRICA pàg 16
La Reial Acadèmia de Ciències i Arts: esperit científic des de la Rambla

INICIATIVA EUROPEA pàg 18
La Boqueria, amb Jordi Mas al capdavant, reclama ser Patrimoni de la Humanitat

línia la Rambla

El diari de l'íconic indret barceloní Número 18 · Abril 2024 · linialarambla.cat

La Rambla torna a brillar com a epicentre de Sant Jordi

El passeig va tornar a ser la zona zero de la diada i va lluir en una jornada rodona amb més de 90 parades pàg 11

"Hem de connectar millor la Rambla amb el Port Vell i les platges"

Entrevista a Pau Bosch, nou president d'Amics de la Rambla

pàg 14

Foto: Joanna Chichelnitzky

PATRIMONI pàg 17
Pla municipal per rehabilitar les façanes de la plaça Reial

CULTURA I OCI pàg 17
Amics de la Rambla recupera el 'Ramblamap' sis anys després

GASTRONOMIA pàg 18
El Tast a la Rambla s'afegeix als actes de la Copa Amèrica

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

VOLEU VENIR A RAMBLEJAR?

(Re) Descobreix
La Rambla

Properament noves dates

Setmana de Gastronomia
de Barcelona
6-9 de juny

**tast a la
rambla**

Celebrem 10 anys!
Plaça de Catalunya

FESTA MAJOR
FESTA DEL ROSER 2024
DE LA RAMBLA

Del 5 al 7 d'octubre
www.festadelroser.cat

**La Rambla,
Vila del Llibre**

13, 14 i 15
de desembre

Xarxa de Viles del Llibre 2024
ELS PETITS RELATS ENS MOUEN

Diverses imatges de la Rambla durant la diada de Sant Jordi. Fotos: Marta Vidal/ACN i Amics de la Rambla

La Rambla recupera Sant Jordi

» Milers de ciutadans i turistes van visitar les parades de llibres i flors ubicades al llarg de la Rambla
 » Jaume Collboni va assistir al tradicional Esmorzar de Sant Jordi, celebrat al Palau de la Virreina

CULTURA ▶ La gran notícia de la diada de Sant Jordi, a banda dels llibres i roses més venuts, va ser la recuperació de la Rambla com a gran epicentre de la festa major de la literatura i les flors, després de la pandèmia i de l'atemptat terrorista de 2017. Des de primera hora del matí, milers de ciutadans i turistes van omplir de gom a gom el passeig, de dalt a baix, cercant llibres i roses. Molts d'ells volien tornar a gaudir de l'encant de la tradició a la Rambla. "És una tradició venir aquí per Sant Jordi i s'hauria de fer sempre", afirmava la Natàlia, una terrassenca que venia a passar la diada a Barcelona, en declaracions a l'ACN.

També el Victor i la Mari, que porten cinquanta anys casats i, excepte els anys que la Rambla no ha estat un dels llocs habili-

tats per posar parades, sempre s'hi havien apropiat per celebrar la diada. "S'ha trobat a faltar", afirmava la Mari Carmen al mateix mitjà.

NOUS PARADISTES

Els llibreters i les editorials van recuperar el seu espai al passeig i s'hi van establir fins a norantadues parades. La majoria eren els establiments històrics i habituals, però també hi havia novetats, com la llibreria Lata Peinada, especialitzada en literatura llatinoamericana. Lucía Leandro, l'encarregada, celebrava que aquest any s'hagués recuperat tot l'espai de la Rambla, perquè es tracta d'un lloc "històric" per a un dia com aquest. "Portem preparant aquest dia des del febrer, buscant signatures i demanant llibres, perquè tot estigués llest

el dia més important de l'any per al món del llibre", explicava a l'ACN.

També s'estrenava l'editorial gironina Ela Geminada. La seva directora d'edicions, Laia Regincós, es mostrava "contenta" de poder celebrar la diada de Sant Jordi en aquest espai, així com de poder-se "obrir camí" a la capital. "L'afluència és contínua i hi ha molta gent que para a comprar", afirmava.

Entre les parades, a banda del sector del llibre, hi havia nombroses associacions i institucions que volien gaudir de la festa, com la Casa Àsia, el Centro Galego de Barcelona, el Santa Mònica o l'Associació Amics de la Rambla, que tenien una parada davant del Palau de la Virreina a la qual es va acostar l'alcalde Jaume Collboni.

ESMORZAR DE SANT JORDI

Enguany es va recuperar també la tradició de l'esmorzar de Sant Jordi al Palau de la Virreina, un esdeveniment que reuneix representants dels sectors de l'edició, l'escriptura, el periodisme, així com diferents gremis vinculats amb el món de les lletres i les associacions d'escriptors i escriptores. Durant l'acte es van poder sentir les paraules de Marta Pera, Premi Ciutat de Barcelona de Traducció en llengua catalana 2023 per Orlando, de Virginia Woolf.

Entre els convidats hi havia l'alcalde, que va destacar la recuperació "d'un espai emblemàtic del Sant Jordi com són les Rambles". Aquí, va dir, "començarà un procés de reformes i tenim la missió de preservar el seu esperit cultural". Per això, va

afegir, l'Ajuntament volia que les Rambles es tornessin a "omplir de llibres i amor".

ROSES I CULTURA

Les altres grans triomfadores de la diada van ser, per descomptat, les floristes de la Rambla, que van atendre les nombroses peticions dels passejants. Tot i la gran varietat de flors a la venda, aquí, com a la majoria de Barcelona, la rosa vermella va ser la gran protagonista.

A banda dels llibreters, les editorials i les floristes, diverses institucions culturals del passeig i el seu entorn es van unir a la festa amb diverses activitats i promocions. L'Ateneu o el Palau Güell van oferir jornades de portes obertes, i el Museu de Cera o l'Aquàrium, descomptes especials de Sant Jordi.

Rep l'actualitat i les notícies d'última hora de [línia la Rambla](https://linialarambla.cat)

Estrenem canal de

WhatsApp

Segueix-nos!

12:09
📶 🔋

<
linia Línia La Rambla
Segueix

Canvi de plans a la Rambla: primer es reformarà la ba...
La mobilitat serà només de p...

Tribuna

Bombolla de proximitat

per Arnau Nadeu, director editorial de Línia

Aquest no és un article qualsevol. O no ho hauria de ser. El paper que el sustenta l'ha pagat un grup de comunicació que aquest 2024 celebra 25 anys. Es diu aviat. Quan l'editor David Centol va fundar el Grup Comunicació 21, jo només tenia 10 anys. Tinc pocs records d'aleshores. La meua memòria infantil és desmemoriada, que diguem. Una de les coses que sí que m'han quedat gravades, però, és aquella por de finals d'any que els sistemes informàtics poguessin fallar pel canvi de dígit del mil·lenni –de 1999 a 2000– i provocar el caos. Ho recordeu? Finalment, dissabte 1 de gener del 2000 només es van detectar problemes menors, gairebé anècdotes.

Episodi curiós a banda, aleshores tothom tenia clar que l'inici del nou segle el marcarien els avenços imparables de la informàtica i les noves tecnologies. I la resta, com s'acostuma a dir, ja és història. Avui la por ens la porten la intel·ligència artificial i altres reptes que probablement no acabaran en anècdota. De fet, vida i preocupació són fidels companys de viatge. Especialment al nostre gremi, on fa tant temps que convivim amb previsions apocalíptiques i morts anunciades.

Però aquí estem. Tacant de tinta un preciós paper cuixé que fa 25 anys que s'imprimeix. Contra tot pronòstic. A contracorrent. Rebel·lant-se davant de to-

Aquell periodisme que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques

tes les adversitats. Qui coneix el David sap de què parlo. Pujar, baixar, tornar a pujar. I des de baix, un mes d'abril del 2013 em va donar l'oportunitat de sumar-me al carro dels *Línia*. Aquell jove que venia de la Catalunya Central, on el periodisme de proximitat era –i és– gairebé l'únic altaveu mediàtic del territori, provaria de fer, precisament, periodisme de proximitat a la gran metròpoli. És difícil que no t'envaeixi la nostàlgia quan mires enrere. Sobretot quan el camí ha estat bonic. Que no fàcil. Gens. Però bonic. Quantes coses que hem fet... I que ràpid que ha passat tot. "Viure és urgent", que deia l'enyorat Pau Donés.

Hi pensava el passat 30 de novembre assegut al costat del David en una butaca del Palau de la Música, convidats a la Nit de l'Ara, mentre es projectava un videoresum de l'any amb els fets més rellevants del 2023. Quina sensació més estranya... Semblava que fos el resum d'una setmana. Quines ganes d'aturar el temps, de frenar, de viure lent. Quina barreja de vertigen i saturació.

"En aquest univers de milions de senyals que ens atropellen, el periodisme es demandarà en defensa pròpia". De cop, tornava a connectar amb el present. A l'escenari, Esther Vera entrevistava Iñaki Gabilondo, que amb frases com aquesta sacsejava els ànims dels qui l'escoltàvem. "El combat dels mitjans de comunicació és el combat per la independència i la solvència que es converteixi, encara que sigui, en una bombolla de confiança que creï el seu univers", afegia Gabilondo. "Els diaris i els seus lectors construiran un univers de confiança, i en aquest univers cal instal·lar-se. Fent el millor periodisme possible".

Bombolla de confiança. Concepte senzill i alhora complex. Que pot no dir res o dir-ho tot. El cas és que vaig sortir del Palau de la Música repetint-me aquesta idea. Ho vaig trobar brillant. "Ja no construirem territoris tan oberts i tan integrals com abans, holístics. No. Seran bombolles de confiança", insistia Gabilondo. I jo no parava de pensar en el nostre univers *Línia*. En la nostra particular bombolla de proximitat que hem anat fent gran amb els anys. "No hi ha més remei que anar construint petits cossos de confiança, que vagin creixent i que siguin molts" –més Gabilondo. Carrer a carrer, barri a barri, ciutat a ciutat. Des d'aquell periodisme més genuí. El que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques. El que dona importància al que passa a prop, per poc important que sembli. El que sempre hi és, 25 anys després.

Orgullosos de la nostra bombolla de proximitat, dels diaris *Línia* i de l'equip humà que els fa possible, afrontem aquest 2024 amb noves idees, velles conviccions i molta feina per fer. Perquè, com deia Gabilondo aquella nit al Palau de la Música, "el futur el decideix el que fem, el que no fem i el que permetem que es faci". Amén.

Article publicat al número d'hivern 2024 de la revista *Comunicació 21*.

Foto: Freepik

Aquí es piula

Tuits en paper

@bcncultura

Sant Jordi cavalca de punta a punta de la Rambla! L'emblemàtic passeig torna a ser un dels eixos centrals de la celebració de la diada, amb un centenar de parades situades des de Canaletes fins a Santa Mònica. Quantes roses i quants llibres! És espectacular!

@psantosesilva

Ahir vam celebrar a l'Ateneu de Barcelona el 50è aniversari de la Revolució dels Clavells juntament amb el Consolat de Portugal a Barcelona. Ha estat un privilegi compartir perspectives d'aquest moment històric amb el professor Gabriel Magalhães i el periodista Andreu Claret.

@PalauGuell

La setmana passada vam visitar el taller d'en Jaume Barmona, mestre artesà pianer que està treballant en la restauració del mecanisme intern del piano Érard del Palau, un instrument històric que va ser construït a París l'any 1887. Actualment, aquest piano continua utilitzant-se en actes del Palau.

@GpollsG

"El arte no se acaba nunca, y no se acaba nunca porque el arte sirve para pasar el invierno, ya que el arte es siempre primavera", Valle-Inclán. Ovació màxima per aquesta festa de la paraula que ens ha regalat Pedro Casablanc sota la direcció de Xavier Albertí al Teatre Poliorama.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Arnau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Mirada pròpia

Un planeta en herència

per Marc Cerdà, ambientòleg, doctor en Ciències del Mar i membre de l'Observatori Crític del Canvi Climàtic

Foto: Arxiu

En quina mesura el futur que avui construïm ens pertany? Si tot el que fem ara configurarà el futur que viuran les persones que habitaran aquest planeta en les pròximes dècades o segles, el present que vivim és nostre o d'aquestes generacions? Pot semblar una entelèquia, però quan parlem del canvi climàtic tot això pren significat. Per exemple, tenim dret a modificar el clima fent-lo més inhòspit? Les generacions futures no tenen dret a viure el clima del qual van gaudir els nostres avantpassats? No us negaré que m'atmoreix fer-me aquestes preguntes, i potser a vosaltres també us passa.

Al capdavall, hi ha una veritat absoluta: totes les decisions que prenem a nivell individual o com a societat, des de la més petita fins a la més transcendental, tenen conseqüències que moltes vegades, sense ser-ne conscients, perduren en el temps, com les que afecten el canvi climàtic. Podríem estar d'acord, doncs, que avui som hereves del futur que van llaurar els nostres pares i mares. És a dir, en gran mesura vivim el món que van construir les generacions que ens han precedit. De tot el que van viure i van escriure en el llibre de la història humana. Un llibre que, recordem, massa vegades no l'escriuen els pobles, sinó els interessos de qui més té.

Per això, el món que ens va arribar a la generació que vam néixer a finals del segle XX era un món polaritzat per la pobresa i la precarietat que començava a donar senyals de fatiga climàtica. Un món que sortia de la guerra freda per entrar en les guerres pel petroli i el control dels recursos naturals. El món on es va estendre com una taca d'oli la societat de consum, desigualment geogràficament i socialment, però capaç d'arrossegar-nos, a poc a poc, cap al penya-segat d'una crisi permanent. Aquesta és l'herència que hem rebut. L'herència que donarem ja la coneixem prou en un país en sequera crònica i en un món apropant-se a l'atzucac climàtic

i ecològic amb repercussions sobre totes nosaltres que ens costa d'imaginar.

Sense anar més lluny, en el darrer informe del Pannell Intergovernamental del Canvi Climàtic s'alertava que una criatura nascuda el 2024 viurà sota uns efectes climàtics negatius cinc vegades superiors a una altra nascuda l'any 1970. Efectes que, sense ser-ne responsable, impactaran en el seu benestar i salut. Aquesta herència enverinada és el principal argument que exhibeix la justícia per condemnar Suècia per inacció davant del canvi climàtic. L'herència climàtica ja és un argument jurídic, perquè com deia a l'inici, el que fem o no fem ara determinarà com viuran les generacions del futur.

En la mateixa línia avança una campanya internacional per declarar l'ecocidi, és a dir, provocar un dany greu o molt greu en el medi ambient sent-ne coneixedor, com un delictes de lesa humanitat. Potser pensareu que no és suficient. Que la via judicial per aturar el canvi climàtic, la destrucció d'ecosistemes o la contaminació pot ser una eina de persuasió i conscienciació, però que hi ha massa coses per canviar i molt poc temps per fer-ho. Segurament teniu raó. Així i tot, crec que hem de persistir per tots els mitjans al nostre abast, i aquesta pot ser una bona eina.

El clima, la biodiversitat o els ecosistemes del planeta són un bé col·lectiu; un dret i un deure de tota la humanitat. Un dret humà que, en temps de nous pactes migratoris que mercantilitzen la vida i de retrocés en matèria de garantia de drets humans, hem de continuar reivindicant. Per n'Hug, la Violeta i totes les que estan per arribar, no podem deixar en herència un planeta on la vida sigui un joc de suma zero. Al cap i a la fi, el futur és de totes elles: les que han arribat i les que arribaran a aquest planeta. Fem possible que sigui digne de ser viscut.

“

L'herència climàtica ja és un argument jurídic, perquè el que fem o no fem ara determinarà com viuran les generacions del futur

”

Flaixos

@Bcn_CiutatVella: Barcelona impulsa la rehabilitació de les façanes de la plaça Reial. La proposta permetrà donar uniformitat i recuperar la imatge original de la plaça.

@la_boqueria: És temps d'espàrrecs! Els verds són tendres, perfectes per a una amandada fresca o un saltat ràpid. Els blancs tenen una textura més ferma i un gust més dolç.

@Liceu_cat: La nova temporada del Liceu es vertebrarà a partir de la idea de perseguir un somni. Ja podeu consultar els títols i les propostes que la configuren.

La Rambla ha perdut molts veïns en els últims vint anys, però també n'ha guanyat uns quants. Com ara Pau Bosch, un arquitecte que després de defensar la Costa Brava va arribar per defensar el patrimoni i l'essència de la Rambla.

Pau Bosch al Pla de l'Os. Foto: Joanna Chichelnitzky

"Hem de connectar millor la Rambla amb el Port Vell i les platges"

Pau Bosch / President d'Amics de la Rambla

Els Amics de la Rambla estrenen nou president, Pau Bosch, fins ara responsable d'urbanisme de l'entitat. Parlem amb ell sobre arquitectura, per descomptat, però també del seu programa, que inclou millores en el comerç de proximitat i manté l'aposta per la Rambla com a epicentre cultural de la ciutat.

Andreu Asensio
LA RAMBLA

Vostè és arquitecte. M'imagino que té molts plans per a la Rambla...

No soc un arquitecte tradicional. Més aviat soc dels que volen protegir i no tant construir. Vaig ser un dels fundadors de SOS Costa Brava i soc president de l'associació Salvem la Platja de Pals, formada per arquitectes que volem preservar la natura.

Tota una declaració d'intencions.

L'urbanisme no té a veure només amb la qüestió estètica, sinó que també té components ambientals i socials. És una combinació. Potser és perquè vaig estudiar Ciències Ambientals que tinc molt en compte aquestes coses.

A la Rambla hi ha uns quants reptes per a algú amb aquest perfil. Quin és el primer objectiu?

Abans que res, la coordinació de les obres de remodelació des de la nostra modesta posició d'associació de veïns i comerciants. Ens preocupa la velocitat i la qualitat, perquè en la primera fase hi ha hagut alguns endarreriments.

S'han trobat unes quantes sorpreses al subsol, oi?

Sí, la reforma és molt complicada per la gran quantitat de restes arqueològiques. Fins ara, quan se'n trobava alguna s'havia d'esperar una comissió, que trigava un mes a reunir-se. Ara hem aconseguit un compromís de l'Ajuntament perquè en menys de vint-i-quatre hores els experts puguin avaluar la situació sobre el terreny.

Arriba un moment clau per a les obres: l'acceleració que va prometre l'alcalde Collboni.

Sí, perquè s'han de fer totes les obres previstes, però concentrades en

menys temps, i això significarà també una concentració de problemes i d'afectacions. S'ha de pensar molt bé com s'afectarà la mobilitat, els negocis, els veïns...

Quin serà el següent gran repte arquitectònic de la Rambla?

A nosaltres ens preocupa molt la connectivitat. Ara estem reforçant la Via Laietana i la Rambla i ens queda el front marítim, que també s'hauria de pacificar, perquè per accedir al Moll de la Fusta cal travessar una via que té vuit carrils de trànsit rodat, la ronda Litoral, que va per sota, i més de cinc carrils bici. És un lloc on et jugues la vida cada cop que travesses el carrer. La idea és transformar el passeig Colom en un lloc per poder-hi estar i passejar, amb un accés fàcil al port.

"L'oferta comercial de la Rambla és fruit d'un pla d'usos que només fa viable el sector tèxtil"

O sigui, connectar millor la Rambla amb el Port Vell.

Sí, i també amb les platges. Si aconseguim que la gent circuli més fàcilment, es reduirà la massificació. I també serà un altre motiu perquè la gent de Barcelona vulgui passar per la Rambla.

Un repte una mica més immediat és el mercat de la Boqueria.

Sí, és l'assignatura pendent. És important, perquè en els últims anys ha anat accelerant-se la seva degradació. Jo continuo comprant-hi i penso que les parades que queden tenen moltíssima qualitat, però has de saber on anar. Cal una regulació que ja estava prevista abans que arribés la covid i que hauria d'establir un percentatge màxim d'establiments de degustació i sobretot garantir una qua-

litat i unes condicions higiènico-sanitàries adequades, amb productes de quilòmetre zero i parades que no estiguin dedicades només a la degustació.

Què es pot fer per promoure el comerç de proximitat?

Un dels eixos principals del nostre programa és aconseguir la dignificació de la Rambla en el sentit de millorar l'oferta comercial i de restauració, i també l'entorn per viure-hi, des del punt de vista d'habitatge residencial i allotjament turístic. Fer això no és gens fàcil. L'Ajuntament ho ha estat intentant amb moltes inspeccions, sense èxit.

Què cal fer, doncs?

Tenim un projecte molt engrescador, que és el canvi de model de turisme urbà a la Rambla amb un observatori que permetrà fer una anàlisi del que està passant: l'obertura i tancament de comerços, el tipus d'activitat, els fluxos de visitants... Aquestes dades ens permetran saber si hi ha saturació, en quines hores i per quins motius. I així podrem incidir també en l'oferta comercial.

Com?

L'oferta actual és fruit d'una prohibició. Parteix d'un pla d'usos molt estricte que només fa viable el sector tèxtil. Per això la majoria dels comerços acaben venent suvenirs encoberts i productes relacionats amb el cànnabis.

Això m'ho haurà d'explicar.

La majoria d'usos estan pràcticament prohibits a la Rambla. Sí que et permeten obrir una botiga de productes tèxtils, però si el 99% dels teus clients són visitants, llavors acabaràs venent samarretes amb motius de Barcelona.

I com es pot evitar això sense prohibicions?

Volem redefinir el concepte de

souvenir perquè sigui un objecte de record tant per al visitant com per al local. Que siguin objectes excel·lents desitjats tant pels locals com pels visitants. En són un bon exemple els cartells i les postals de la Rambla que sortiran ben aviat.

Els propietaris dels negocis acceptaran aquest canvi?

Estic en contacte amb l'associació de comerciants de suvenirs. Jo els he demanat un canvi i ells mateixos volen modernitzar-se. Fins i tot ens han proposat una regulació per aturar l'obertura de més establiments d'aquestes característiques. El fet que hàgim de respectar la llibertat de mercat no implica que no puguem regular. I també volem promoure altres usos a la Rambla.

Com quins?

Un exemple molt bonic són les llibreries de París. Allà hi ha moltes llibreries als carrers més cars del món. Per què? Doncs perquè estan protegides. S'han protegit els seus usos, estan esponsoritzades pel mateix consistori... Si volem conservar els establiments emblemàtics, hem de protegir-los.

Tot això implicaria actualitzar el pla d'usos de la Rambla. Què en diu l'Ajuntament, d'això?

De moment no es plantegen un

canvi, però s'hauria de començar a pensar-hi, perquè el pla d'usos és el responsable del que està passant ara. Hem de fer un nou pla que reguli el tèxtil i que flexibilitzi els usos. Això també permetria recuperar espais com el Club Capitol, que hauria de ser un espai cultural.

Enguany la Rambla ha recuperat el protagonisme per Sant Jordi.

Primer de tot vull felicitar la iniciativa de l'Ajuntament. Arran de la pandèmia, la Rambla havia quedat fora del circuit, i després de demanar-ho durant molt de temps han tornat els llibreters, ha tornat l'esmorzar de Sant Jordi... La Rambla ha recuperat el protagonisme que tenia durant la diada.

I també serà protagonista cultural durant la Copa Amèrica.

És una gran oportunitat per a la Rambla, si som capaços de fer que aquest esdeveniment porti beneficis a la ciutadania, com va passar amb els Jocs Olímpics. Ara no hi ha hagut tant de temps per a la transformació urbanística, però en l'aspecte cultural podem aprofitar bona part de l'activitat cultural que es genera a la ciutat per encabir-hi l'agenda de la Copa Amèrica. Formar part de la Regata Cultural donarà molta més visibilitat als nostres esdeveniments.

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir de gom a gom per a la presentació d'Orgull. Fotos: Joanna Chichelnitzky i ERC LGTBI

Collboni, a la presentació d'Orgull: “El risc de retrocés sempre està present”

Pere Giménez
BARCELONA

L'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, va presentar la publicació *Orgull* el 17 d'abril en un acte a l'Espai Línia, que es va omplir de gom a gom per a l'ocasió. Collboni va expressar que poder oficiar la benvinguda al primer diari LGTBI+ de Barcelona era “un honor i un orgull, com a membre del col·lectiu i com a alcalde de la ciutat”.

Collboni va manifestar “un doble sentiment, d'alegria i de responsabilitat”, pel que suposa aquesta nova finestra informativa oberta a totes les veus i mirades del col·lectiu. D'alegria perquè s'enriqueix el teixit, s'obre un espai de comunicació, i perquè la iniciativa neix a Barcelona, “una de les ciutats que més passos ha fet a favor de l'alliberament LGTBI+”. I de responsabilitat “cap als companys i companyes de lluita, perquè vivim moments complicats”, en referència a l'auge d'una ultradreta que cada cop és “més descarada”, amb el que això comporta.

En el seu discurs, l'alcalde va reivindicar el paper pioner de Barcelona en les polítiques a favor del col·lectiu LGTBI+, tot alertant que “el risc de retrocés, de perdre tot el que hem conquerit, sempre està present”.

“Orgull aspira a ser més que una publicació. Aspira a ser una idea, una idea de convivència, un espai de reflexió i de crítica, un dia-

ri que sigui útil i no caigui en el dogmatisme”, va dir l'editor del *Grup Comunicació 21*, David Centol. En aquest sentit, va remarcar la constatació que les persones lectores del nou mitjà no només pertanyen al col·lectiu LGTBI+.

COMBATRE LA LGTBI-FÒBIA

“És una eina més que posem al servei de tothom”, va subratllar Centol en referència al paper del mitjà per informar sobre les realitats del col·lectiu, però també a l'hora de contribuir a la sensibilització i combatre la LGTBI-fòbia. “La solució a la intolerància ha de ser col·lectiva”, va afirmar.

L'editor va alertar de l'increment de les agressions al col·lectiu i de la joventut dels agressors: “La legitimació dels discursos d'odi de les formacions polítiques d'ultradreta és una de les causes principals, i per això hem de portar els debats a les escoles i instituts”. Centol va afirmar que “abans de l'atac sempre hi ha un procés de deshumanització i els menors reprodueixen discursos apresos”.

“Ja no ens conformem amb els marges, no volem ser tan sols espectadors d'un món al qual pertanyem. *Orgull* no és un diari militant. La nostra feina és el periodisme, que aplicarem amb una mirada i un enfocament LGTBI+”, va apuntar Centol, parafraçant la cap de redacció d'*Orgull*, Mar Sifre.

L'editor va agrair especialment el suport rebut en el llançament d'*Orgull* per part de l'A-

juntament de Barcelona i del seu Comissionat de Polítiques d'Infància, Adolescència, Joventut i LGTBI, Javi Rodríguez, així com de les diferents entitats i associacions del col·lectiu.

A l'acte de presentació d'*Orgull* també van assistir Eva Baró, regidora i presidenta del grup d'Esquerra Barcelona, i Joan Rodríguez, regidor de Trias x Barcelona, entre d'altres.

DE LA RESISTÈNCIA A LA LLUITA

La presentació d'*Orgull* va incloure una taula de debat amb Judith Juanhuix, científica i activista trans; Mar Sifre Rigol, cap de redacció del mitjà, i Maria Cerezuela, periodista de *Comunicació 21* i conductora de l'acte de presentació.

Mar Sifre, cap de redacció: “A Orgull deixem petites llavors que van creixent”

“Per fi”, és el que va pensar Judith Juanhuix quan li van explicar que s'estava cuinant la nova capçalera. “El futur d'*Orgull* és tot, com el del col·lectiu”, va vaticinar.

Qüestionada sobre per què fins ara no havia vist la llum un mitjà com aquest, va assenyalar que “abans vivíem en la resistència, i ara l'hem deixat per començar a ser models de lluita, de llibertat, i passar a l'acció”. En

aquest sentit, va reconèixer que estar a la resistència “és cansat”.

Sifre, al mateix temps, es va mostrar molt satisfeta pel resultat de la revista i per la resposta rebuda en aquest mes i mig des que va néixer *Orgull*, demostrant-se que era un mitjà “necessari”. La cap de redacció d'*Orgull* va remarcar que els mitjans de comunicació són “indispensables” per reflectir les realitats del col·lectiu LGTBI+, i va reivindicar la importància dels periodistes que “sàpiguen tractar aquests temes”.

Sifre també va comparar la tasca d'*Orgull* a l'hora d'abordar les diferents temàtiques amb el fet de “deixar petites llavors que van creixent” i que capten l'interès, no únicament del col·lectiu LGTBI+. “La gent vol saber què hi ha al seu entorn”, va dir en la línia del que havia apuntat poca estona abans Centol.

Així mateix, durant el seu discurs, Sifre va voler posar en valor que, durant el mes i mig que fa que *Orgull* existeix, diverses persones l'han escrit per agrair la tasca del mitjà: “No tenia massa clar què era el no binarisme, mai havia llegit un reportatge al respecte, ara ho puc entendre millor”, va ser un dels missatges. D'altres se li han apropat per dir-li que “gràcies a vosaltres he pogut encetar una conversa sobre l'asexualitat”.

Segons Sifre, aquesta és la demostració que *Orgull* fa la seva feina, una sensació que se sosté amb els 8.000 usuaris únics que

ha registrat *orgull.barcelona* durant el primer mes.

LA INTERSECCIONALITAT, CLAU

Sobre *Orgull* com a mitjà de comunicació, Juanhuix va valorar la seva aposta per “representar l'autorepresentació”. És a dir, que quan s'aborda una temàtica, no es limita a recórrer a la persona experta de torn, sinó que s'opta per representants de les diferents sigles del col·lectiu. Una qüestió “molt important” que “també haurien de fer la resta de mitjans”, va subratllar. “*Orgull* és periodisme de veritat”, va reblar.

A la taula també es va parlar sobre els drets del col·lectiu LGTBI+, la situació actual, les diferents realitats que hi conviuen, el futur, i el camí que queda per recórrer. “Interseccionalitat és la paraula clau”, va dir Juanhuix, qui va deixar clar que veu el futur amb optimisme: “S'aniran assolint drets, malgrat pugui haver-hi petits retrocessos pel camí”.

Així, la científica i activista va posar sobre la taula que la lluita LGTBI+ no són només les reivindicacions estrictament del col·lectiu. La interseccionalitat, per tant, també “s'ha d'entendre com la lluita feminista, per l'habitatge o per un sistema de salut públic de qualitat”, va remarcar. Un exemple seria tenir els recursos necessaris perquè es respectin els drets reproductius o el procés de transició de les persones trans.

L'ànima científica de la Rambla

» La Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona, fundada el 1764, té la seu al 115 del passeig
 » Aquesta institució impulsa des de l'any 1883 l'Observatori Fabra, i en té un altre al Montsec

HISTÒRIA ▶ Qualsevol persona que passi pel número 115 de la Rambla, la primera cosa que veu, sobretot si no aixeca massa el cap, és el Teatre Poliorama, que va obrir el 1899 com a cinema i que funciona com a teatre des del 1976. Però en aquest mateix edifici hi ha una institució amb molta més història. Parlem de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona (Racab), fundada el 1764 per iniciativa d'un selecte grup d'estudiosos que, esperonat per l'esperit il·lustrat de l'època, va voler introduir a Catalunya els avenços científics que tenien lloc arreu del món.

El binomi Rambla i divulgació científica, actualment, segurament grinyola una mica a oïdes de la majoria, ja que ara associem el passeig a qüestions com el turisme i la massificació. Però bé, de realitats gairebé sempre n'hi ha més d'una i la presència d'aquesta institució al passeig té un alt valor històric.

En aquest sentit, cal remarcar que durant molts anys la Racab va actuar com a difusora del coneixement europeu al país i va portar a Barcelona figures com Albert Einstein, per exemple, que va oferir una conferència l'any 1923. També va impulsar projectes científics com ara la creació de l'Observatori Fabra, l'any 1904.

DIVULGACIÓ CIENTÍFICA

Precisament, l'Observatori Fabra és el vaixell insígnia de la casa. "El problema és que no tothom associa l'Observatori amb la Racab", diu el president de la institució, Jordi Isern, investigador de l'Institut de Ciències de l'Espai. "Sempre hem potenciat l'Observatori Fabra com a eina de divulgació científica amb visites escolars per estimular vocacions científiques. I en els últims anys hem diversificat l'oferta amb els *Sopars amb les estrelles*, que han tingut 200.000 visitants en 20 anys", explica Isern.

A la façana de l'edifici de la RACAB hi ha un rellotge que marca l'hora oficial. Foto: Línia La Rambla

Observatori Fabra a banda, la Racab també té un observatori al Montsec. "Segueix puntualment l'evolució de les escombraries espacials en el marc d'un programa europeu de vigilància del cel", explica Isern, que també reivindica "els treballs científics" que continuen publicant des de la institució i les activitats que es programen.

PATRIMONI EXCEPCIONAL

Els dos observatoris ja són un gran patrimoni, però la Racab també pot presumir d'edifici, obra de l'arquitecte Josep Domènech i Estapà, on hi ha un arxiu i una biblioteca que comprenen un fons documental de quasi tres segles de gran valor històric. La biblioteca, amb més de cent mil volums, és una de les més impor-

tants de l'Estat en fons científics de la segona meitat del segle XVI-II. Un edifici a la façana del qual cal mirar si es vol saber amb precisió absoluta l'hora oficial. "A finals del segle XIX, l'entitat va proporcionar l'hora oficial a Barcelona i va acabar amb el desgavell que representava el que cada barri i mercat tingués horari propi", explica Isern.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat   grup comunicació21   el diari metropolità

Pla per rehabilitar les façanes de l'emblemàtica plaça Reial

PATRIMONI ▶ L'Ajuntament ha aprovat un pla per rehabilitar les façanes i els porxos de l'emblemàtica plaça Reial, un dels punts de trobada més carismàtics de la ciutat que es va començar a construir el 1848 sota la direcció de l'arquitecte Francesc Daniel Molina i que des del 1982 no ha viscut cap millora.

El consistori considera que les façanes comencen a mostrar signes d'envelliment, i per això planteja una rehabilitació que implica 23 finques i que busca recuperar la imatge original de la plaça. El projecte, que inclou el passatge Madoz i el carrer Colom, ja s'ha traslladat a veïns, restauradors i comerciants i s'afegeix a la reforma de la Rambla, que va arrencar fa poc.

El calendari que preveu l'Ajuntament passa per dur a terme ara els treballs previs de cara a redactar els projectes d'obra entre el tercer i quart trimestre d'enguany. El primer semestre de l'any vinent es farà el concurs, la licitació i l'adjudicació de les obres –amb un cost estimat de 3,2 milions d'euros– per poder començar-les a mitjans del 2025 i que s'acabin a finals de 2026.

Pel que fa al finançament, el consistori proposa una línia de

L'última reforma de la plaça Reial es va fer el 1982. Foto: Ajuntament

subvencions de fins al 45% dels imports amb un topall de 50.000 euros per façana. El cost es repercutirà a cada propietari en funció dels metres de façana que tingui. Es preveu que els pagaments es puguin fraccionar i que els propietaris es comprometin a facilitar l'accés a les finques mentre es redacten els projectes i es fan les obres i a conservar-les i mantenir-les un cop feta la intervenció. Amb tot, el projecte també contempla que els comerciants permetin instal·lar bastides als seus locals.

ELS COMERÇOS, PREOCUPATS

Els comerciants i restauradors de la plaça Reial han rebut amb preocupació el projecte de rehabilitació de la plaça de l'Ajuntament. En declaracions a *Betevé*, Patrícia Ferrer, membre de l'associació Amics i Comerciants de la Plaça Reial, ha afirmat que els treballs afectaran la facturació que fan a les terrasses perquè veuen "incompatible" obrir-les amb les bastides i treballadors al costat. "Si no hi ha terrasses, no hi ha negoci", afirmen al mateix mitjà.

Amics de la Rambla recupera el 'Ramblamap'

ENTITATS ▶ L'Associació Amics de la Rambla ha anunciat que recupera el *Ramblamap*, un mapa amb informació sobre la Rambla dirigit a tothom qui vulgui aprofitar "els molts recursos culturals i d'oci que la Rambla i el seu entorn ofereix", segons explica l'entitat.

El mapa el publica la marca de disseny barcelonina Totts, amb el suport d'Amics de la Rambla, i va tenir tretze edicions entre el 2014 i el 2018. Ara, l'associació de comerciants i cultural de Ciutat Vella ha volgut recuperar "l'atractiu format" afegint més informació i reduint-ne la publicitat. Amb aquests canvis, el nou *Ramblamap* és un producte dirigit a locals i visitants per igual. "Un mapa que vol apropar la Rambla i el seu en-

torn a tothom qui vulgui (re)descobrir-la", explica l'associació.

Així, la 14a edició del mapa inclou informació sobre monuments i punts d'interès de la Rambla, sobre museus i exposicions i els espais culturals i d'oci que hi ha al seu voltant.

50.000 EXEMPLARS

D'altra banda, el *Ramblamap* també compta amb un mapa general de la ciutat amb informació sobre la xarxa de transports per planificar passejades per la ciutat.

Amb tot, per impulsar de nou el projecte, Amics de la Rambla va començar a distribuir 50.000 exemplars a finals de març. Una xifra que ha estat la primera tirada amb la qual han decidit reprendre la iniciativa.

Imatge del nou 'Ramblamap'. Foto: Amics de la Rambla

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació 21

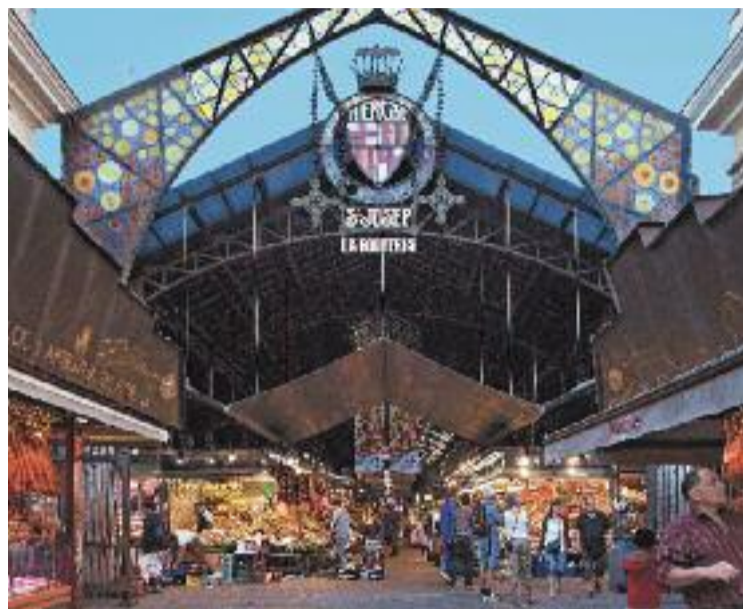
orgull.barcelona
digital i revista en paper

La Boqueria demanarà ser Patrimoni de la Humanitat

MERCAT ▶ El Mercat de la Boqueria i uns altres dotze mercats de diferents països sol·licitaran a la UNESCO, l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura, ser reconeguts com a espais Patrimoni de la Humanitat.

Els representants dels mercats han signat un document que formalitza la petició després d'una reunió celebrada a l'imponent Palau Medici Riccardi a Florència, Itàlia. Des d'allà, el president de la Boqueria, Jordi Mas, ha destacat la importància d'obtenir el reconeixement oficial per part de les Nacions Unides. Mas considera que la declaració de Patrimoni de la Humanitat garantirà la preservació i la protecció dels mercats com a estaments històrics de moltes ciutats del planeta.

Mas també ha assenyalat els actuals canvis en la forma de comprar als mercats i la necessitat de potenciar la restauració en aquests espais com a eina per a garantir l'activitat. "Avui dia veiem nous hàbits de compra que impliquen el consum al mateix establiment, i per això hem de potenciar la gastronomia a les parades, per tal de diversificar l'oferta sempre basada en pro-

La Boqueria vol ser Patrimoni de la Humanitat. Foto: Ajuntament

ductes frescos i de qualitat. Així podrem satisfer tant els turistes com els clients locals de tota la vida", ha assegurat.

MERCATS DE MIG MÓN

A banda de la Boqueria, al congrés també hi han assistit el mercat de la Esperança, de Santander; el mercat Torvehallerne KBH, de Copenhague; el Nishiki Market, de Kioto; l'Oslo Møtallen, de Noruega; el Malmö Saluhall, de Suècia; el mercat de

Cork, d'Irlanda; el Markthalle Neun, de Berlin; el Nami Market, de Riga; el Mahane Yehuda Market, de Jerusalem; el Mercato delle vettovaglie, de Livorno (Itàlia); i el MEQ, de Follonica.

El president del consorci històric del Mercat Central de Florència, Massimo Manetti, ha avançat que durant el mes de maig recolliran signatures per a presentar el memoràndum amb què se sol·licitarà a la UNESCO el reconeixement oficial.

El Tast a la Rambla s'afegeix als actes de la Copa Amèrica

GASTRONOMIA ▶ El Tast a la Rambla d'enguany formarà part de la Regata Cultural, el programa d'activitats que acompanyarà la celebració de la Copa Amèrica de Vela, que se celebrarà a Barcelona.

Impulsat per l'Ajuntament, el programa inclou més de 200 activitats culturals, artístiques, esportives, gastronòmiques, científiques i d'oci, amb més de seixanta institucions i equipaments implicats. La iniciativa vol aprofitar l'embranchada de la prova esportiva per impulsar també l'activitat cultural de la ciutat. Entitats vinculades fortament a la Rambla, com Amics de la Rambla o el Gran Teatre del Liceu, hi participaran directament.

L'activitat més destacada en l'àmbit gastronòmic serà el Tast

a la Rambla, del 6 al 9 de juny, organitzat per Amics de La Rambla i el grup GSR. Aquestes jornades culinàries presentaran una mostra gastronòmica internacional inspirada en els dotze països que competeixen a les regates de la Copa Amèrica. També cal fer esment de la Fira Mercat de Mercats, que tindrà lloc a la plaça de Catalunya del 18 al 20 d'octubre.

Paral·lelament, la Regata Cultural organitzarà la 38a Gran Trobada d'Havaneres Barcelona Cara al Mar, que tindrà lloc el 15 de juny al Port Vell. També oferirà altres activitats com dos concerts de *Clàssica a la Platja*, els dies 11 i 12 de juliol. El programa de la Regata Cultural s'anirà ampliant en els pròxims mesos amb més propostes.

Representants dels participants en la Regata Cultural. Foto: Ajuntament

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda en Acción

Cultura de Barri

Memòria | EcoMuseu Urbà Gitano

Al carrer de la Cera del Raval hi ha l'EcoMuseu Urbà Gitano de Barcelona, que es pot visitar de dilluns a divendres. L'espai impulsa la recopilació de la memòria oral i visual del poble gitano.

'Fora de Reserves': escoles fetes museu

PROGRAMA ▶ Les escoles poden ser una mena de branca dels museus? Aquesta pregunta es respon de forma afirmativa gràcies a l'existència del programa *Fora de Reserves*, una iniciativa que impulsen l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB), el Consorci d'Educació de Barcelona i el MACBA. Aquest projecte aposta perquè els centres educatius públics acullin de forma temporal obres del fons d'art contemporani de la ciutat creades per artistes en actiu a Barcelona.

Així doncs, el *Fora de Reserves* inclou la instal·lació i l'exposició de les obres a instituts i escoles, reconeix els centres educatius com a espais expositius i també com una extensió de la mateixa institució-museu. L'objectiu és posar la creació contemporània i el patrimoni artístic de la ciutat a l'abast de tothom i provocar un diàleg entre els centres educatius, els museus i els artistes.

Aquest curs, el programa, que va arrencar el passat mes d'octubre, viu la seva segona edició i hi participen quatre centres educatius, tant d'educació primària com de secundària. L'Institut Anna Gironella de Mundet (Horta-Guinardó) i l'Escola Ramon Casas (Sants-Montjuïc) participen per segon any consecutiu en aquest programa acollint les obres *High Five Zara composition01.ai (the Poignant)*, de Rubén Grilo, i *Arquetips esquelètics*, de Mònica Planes, respectivament. I s'hi han incorporat l'Escola Josep Maria de Sagarra (Gràcia) i l'Institut Escola Tres Fonts de les Corts (les Corts), on Jaume Pitarch i Isabel Banal han instal·lat les seves obres *Sabó d'Alep* i *Al cistell*.

La temàtica d'aquesta edició, tal com expliquen els seus impulsors, gira al voltant de "la idea de cos i la manera com aquest està imbricat en una cultura capitalista i neocapitalista ferotge".

Es commemoren 600 anys de gegants a Barcelona

CULTURA POPULAR ▶ Aquest 2024 es commemoren els 600 anys de la primera referència escrita d'un gegant a la ciutat i al món, que va aparèixer al Llibre de les Solemnitats de Barcelona, que inclou una explicació sobre la presència municipal a la processó del Corpus del 1424.

Per tal de celebrar aquesta efemèride històrica s'han programat un seguit d'activitats, que inclouen una exposició itinerant que repassa la història gegantera de la ciutat a través de fotografies actuals i històriques, acompanyades d'un text que resumeix els moments àlgids d'aquests sis segles. També permet

Una exposició fotogràfica itinerant repassa la història gegantera de la ciutat i els seus moments àlgids

repassar les dates més destacades a partir d'un fris cronològic que compara les fites de la ciutat amb les fites gegantes. Fins al 12 d'abril es pot visitar a l'Espai Mercè Sala (estació de metro Diagonal) i fins al 30 d'abril a l'Ateneu el Poble, al barri de la Sagrada Família. És una molt bona oportunitat per conèixer de prop la història d'un dels grans trossos de la cultura popular barcelonina.

En paral·lel, el 28 d'abril es farà el primer gran acte de la celebració dels 600 anys amb la Trobada Nacional de Gegants, que reunirà un total de 230 colles geganteres a l'Arc de Triomf. Els gegants barcelonins encapçalaran la commemoració, ja que el Corpus d'enguany també suposa els 600 anys del Gegant de la Ciutat de Barcelona.

Titelles per a adults a l'Ateneu Popular 9 Barris

Foto: Ateneu Popular 9 Barris

FESTIVAL ▶ L'Ateneu Popular 9 Barris acollirà els dies 25, 26 i 27 d'abril la desena edició del Ròmbic, el Festival de Teatre de Titelles per a Adults de Barcelona.

Es tracta d'una mostra d'un gènere que en l'escena cultural barcelonina i catalana no és gaire conegut, però que aspira a continuar creixent. Impulsat per l'Associació Titellaire de Roquetes i l'Ateneu Popular 9 Barris, el festival aposta per promoure, a través d'aquest gènere artístic destinat a les persones adultes, la sàtira, l'humor, la crítica i l'erotisme, entre altres.

Les companyies protagonistes de l'edició d'enguany seran La Court des Miracles, Urmah, Zero en Conducta i Pelele. El públic podrà gaudir de quatre espectacles: *Cecs*, *Los fumestos esposales de Don Cristóbal*, *La Phazz* i *De bestiae e humani*.

La desena edició del Ròmbic significarà un pas més en la consolidació d'una trobada artística pensada, creada i escenificada, tal com afirmen des de la seva organització, "des del mateix centre de la perifèria barcelonina" i amb una mirada cultural d'arrelament i de transformació social.

Foto: Ajuntament

La Mostra fotogràfica del Clot-Camp de l'Arpa, FotoClot, arriba a la seva 23a edició

FOTOGRAFIA ▶ El Centre Cultural La Farinera del Clot tornarà a acollir, a partir del 3 de maig, una nova edició de la Mostra fotogràfica del Clot-Camp de l'Arpa, FotoClot. La cita fotogràfica celebrarà enguany la seva 23a edició i s'allargarà fins al pròxim 1 de juny.

En aquesta ocasió, la mostra fotogràfica, que està organitzada pel Grup Fotogràfic Sant Martí, tindrà com a temàtica el mateix edifici de La Farinera del Clot, ja que enguany celebra el 25è aniversari. Això farà que les fotos del concurs hagin de ser sobre espais, punts de vista i racons inèdits de l'edifici. Una modalitat que arriba després que el 2023 les apostes temàtiques fossin la fotografia de

carrer, d'una banda, i la temàtica lliure, de l'altra.

QUATRE DIES DE FESTA

En paral·lel, La Farinera del Clot celebrarà el seu 25è aniversari el mes de maig amb una programació especial que tindrà lloc entre els dies 8 i 11. L'equipament, de gestió ciutadana, es va inaugurar el 1999 i al capdavant hi té la Federació d'Entitats del Clot-Camp de l'Arpa (FECCA).

D'altra banda, aquest mes d'abril La Farinera organitza el dia 27 d'abril el setè Concurs internacional de literatura ràpida de la plaça de les Glòries. Consisteix a escriure un relat en 90 minuts a partir de tres paraules clau.

Foto: La Farinera

Agenda

Exposició | Dones mar en dins, fils i nusos

Fins al 12 de maig el Museu Marítim mostra *Dones mar endins. Fils i nusos d'un relat invisible*, amb imatges de l'arxiu brodades per la fotògrafa Tatiana Donoso

Valle-Inclán i Gómez de la Serna, units per un musical al Poliorama

📍 Teatre Poliorama

🕒 Fins al 12 de maig

L'actor Pedro Casablanc és l'estrella del monòleg musical *Don Ramón María del Valle-Inclán a través de Ramón Gómez de la Serna*, on aprofundeix en aquest personatge "infinit" de la literatura espanyola del segle XX, en paraules del mateix actor. Ho fa "amb un sentit de veritat" a través de la biografia escrita pel seu amic i també escriptor, Ramón Gómez de la Serna, una edició limitada i poc assequible, que Xavier Albertí ha recuperat i adaptat per a l'escena.

Casablanc interpreta Gómez de la Serna qui "admirava, estimava i respectava" Valle-Inclán i del qual va escriure aquesta biografia, "una mica fantàsica i fantasmagòrica, tal com sovint es mostrava l'autor". La posada en escena és un cabaret literari que potencia el llenguatge de Gómez de la Serna i que se serveix de la modernitat musical popular del seu temps, com el cuplet i l'anomenada música culta.

Rambla, 115

Gala lírica

📍 Gran Teatre del Liceu

🕒 02/05/2024 - 19:30 h

Una sessió irresistible amb un quartet d'estrelles del firmament líric: Ermonela Jaho, Lisette Oropesa, Javier Camarena i Carlos Álvarez. Un apassionant viatge de dues hores en companyia de Violetta Valéry, Adriana Lecouvreur, Juliette, Falstaff, Nemorino, Cio-Cio-San, Alfredo o Michele, entre d'altres.

Rambla, 51-59

Tapissos de Tàpies

📍 Escola Massana

🕒 Fins al 4 de maig

Amb la voluntat de provocar un diàleg entre artistes i alumnat, l'escola Massana dedica una exposició a Antoni Tàpies. Dos tapissos, que decoraven la Sala d'Actes de l'antiga escola i que actualment normalment estan penjats a la Sala d'Actes i a la Biblioteca, són els protagonistes de l'exposició.

Plaça de la Gardunya, 9

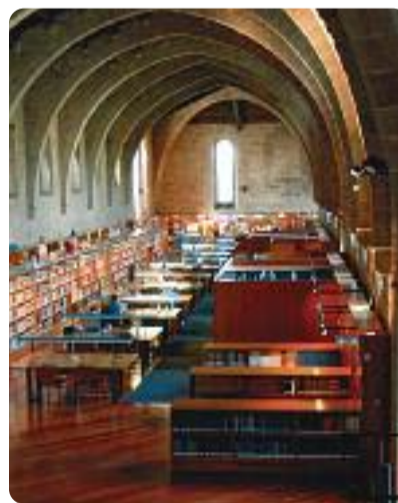
Mis cinco sentíos

📍 Sala Tarantos

🕒 Fins al 5 de maig

Un espectacle que neix en un dels moments més bonics que pot experimentar una dona: ser mare. Es tracta d'un sentiment únic, d'un temps especial en el qual l'amor és més autèntic, més pur que mai. Paloma Fantova i Rocio Merino ballen, Antonio Fernández Puvill canta i Luis Santiago acompanya amb la guitarra.

Plaça Reial, 17

Una vida dibuixada

📍 Biblioteca Nacional de Catalunya

🕒 Fins al 8 de maig

La biblioteca mostra una exposició al voltant de l'obra gràfica d'Oriol Sàbat, amb dibuixos i gravats fets entre el 1986 i el 2021 en una gran varietat de tècniques. És una mostra de la seva dedicació i fidelitat a un estil expressiu, amb un segell propi i inconfusible. Sens dubte, una singularitat en l'art actual.

Hospital, 56

Dylan, el nen robot

📍 Biblioteca Gòtic - Andreu Nin

🕒 08/05/2024 - 17:30 h

La narradora Marieta Sánchez explica la història d'un nen a qui li regalen un divertit robot per al seu aniversari. Dylan està tan entusiasmat amb la seva joguina, que decideix convertir-se en robot. A partir d'aquest moment comença a viure experiències impressionants.

Rambla, 30-32

La Barcarola

📍 Foyer del Liceu

🕒 11-12/05/2024 - 11:00 h

Un viatge de descoberta on dos cantants, dos músics i una il·lustradora interpreten una selecció d'àries d'òpera molt conegudes que han estat curiosament arranjades per atraure els més menuts. Música que ajuda a mirar i imatge que ajuda a escoltar: connexió de llenguatges per sentir i créixer.

Rambla, 51-59

Clàssics catalans

📍 Ateneu Barcelonès

🕒 13/05/2024 - 19:00 h

La pianista Carol Díaz recupera alguns dels clàssics catalans més importants del segle XX, com *Preludis a l'amic absent*, de Ricard Lamote de Grignon, que és, sens dubte la seva obra per a piano més important, i una de les peces més transcendents del pianisme català de la primera meitat del segle XX.

Canuda, 6

El llegat de Michael

📍 Teatre Poliorama

🕒 Del 15 al 26 de maig

Michael's Legacy és el primer homenatge a Michael Jackson que ofereix el concepte d'espectacle que tenia el rei del pop a les seves gires, amb veus i música en directe. I està avalat pel Club de Fans de Michael Jackson a Espanya com el millor espectacle musical sobre El Rei del Pop.

Rambla, 115

La cenerentola

📍 Gran Teatre del Liceu

🕒 A partir del 16 de maig

El Liceu estrena una nova versió d'una obra del compositor Gioachino Rossini que és un vendaval de música, plena d'humor i servida pels millors cantants rossinians del moment. Arriba amb una producció signada per Emma Dante, que és delicada, plena de matisos subtils, però que també té una malenconia ombrívola i burlesca.

Rambla, 51-59

El zoo de vidre

📍 Biblioteca Nacional

🕒 Fins al 19 de maig

Martina Cabanas recupera el clàssic de Tennessee Williams sobre una família dels Estats Units que, patint les conseqüències del crac de l'any 1929, travessa la frontera entre les esperances de futur i les cruas possibilitats reals. Sobre l'escenari, David Anguera, Laura Conejero, Clara Moraleda i Roger Torns.

Hospital, 56

Contes d'animalots

📍 Biblioteca Sant Pau - Santa Creu

🕒 21/05/2024 - 17:30 h

La narradora Li Morenita presenta *Contes d'animalots i animalots*, una sessió de contes adaptada als més petits, plena d'històries senzilles sobre animals molt especials cançons i alguns jocs per estimular la creativitat. En definitiva, petites excuses per parlar de complicitat, amistat i amor.

Carme, 47

Regata Universitària

📍 Marina Port Vell

🕒 26/05/2024 - 09:30 h

Després de quatre mesos de treball, els estudiants universitaris d'enginyeries que han participat en el programa RC Sailing Barcelona competiran amb el veler de radiocontrol que han dissenyat i construït amb les seves pròpies mans. És un projecte de la Fundació Barcelona Capital Nàutica.

Escar, 26

Una selecció dels quadres fotogràfics de l'artista Jeff Wall

📍 La Virreina Centre de la Imatge

🕒 A partir del 17 de maig

Des dels anys vuitanta, el treball de l'artista canadenc Jeff Wall ha contribuït definitivament a definir o redefinir la fotografia com una part integrant de l'art contemporani. Ho ha concretat amb la figura del "quadre fotogràfic", que hereta de la història de la pintura el seu tret més fonamental: la composició.

Les trenta-sis obres presentades a l'exposició *Jeff Wall* s'extremen d'un corpus de prop de dos-cents quadres fotogràfics realitzats des del 1978. Aquest conjunt, creat peça a peça, és dens i alhora extremadament divers, amb nombrosos recursos i encreuaments temàtics, on predomina un fort sentit de l'enigma.

Cada imatge se situa en un ventall molt ampli de registres i formes d'expressió, entre la pura descripció i l'inici d'un possible conte. L'obra més antiga de l'exposició, un paisatge de 1980, representa un escenari semirural als afores de Vancouver; correspon a una orientació documental. L'obra més recent (2023) mostra, a través de l'al·legoria, l'altre mètode desenvolupat per Wall, que ell mateix descriu com a "cinematogràfic", on la imatge s'escenifica fins al punt de produir un món al·lucinatori o meravellós. Altres quadres pertanyen a un registre intermedi, "gairebé documental".

Rambla, 99

No t'ho perdis

Foto: Biergarten

Biergarten

La 13a edició de la San Miguel Biergarten torna a Barcelona del 26 d'abril al 6 de maig. El Poble Espanyol es convertirà en l'escenari d'aquest esdeveniment que combina la música, la cervesa i la gastronomia alemanya i que cada any reuneix centenars de persones. Entre altres activitats, hi haurà tallers i tasts de cerveses, concursos de tirar cerveses o de menjar fränkfurts i concerts dels grups Piratas Rumbversions, The Pandicorns i Woman. L'entrada al recinte és gratuïta i, segons detallen des de l'organització, l'aforament es completarà per ordre d'arribada.

Famosos

Ramon Pelegero, més conegut pel nom artístic de Raimon (Xàtiva, 1940), ha estat distingit amb el Premi Prat de la Riba de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) del 2024. Es tracta del guardó més destacat que entrega la institució a una persona o entitat que hagi contribuït a difondre i desenvolupar els valors de la llengua i cultura catalanes. Segons assenyalen des de l'IEC, la trajectòria de Raimon, no només com a cantant, sinó també com a poeta, destaca pel seu compromís amb la defensa de la llengua, sobretot durant el franquisme, quan el català va ser censurat i perseguit. En aquest sentit, cal recordar que el cantautor valencià és reconegut com un dels membres més representatius de la història contemporània de la cançó en català i que, a més, és una de les figures catalanes amb més prestigi internacional pels premis i reconeixements que acumula.

La fitxa

QUI ÉS?

R A I M O N

ÉS FAMÓS PER...

Ser un reconegut cantautor

És una de les grans figures de la música i llengua catalanes

QUÈ HA FET?

Ha rebut el Premi Prat de la Riba de l'IEC

És el guardó més destacat que entrega la institució

A LES XARXES...

Missatges de felicitació

La gent reconeix Raimon com un defensor del català

Llibres

Fam als ulls, ciment a la boca
Neus Penalba

L'escriptora i professora de literatura reflexiona en aquest assaig sobre la novel·la pòstuma de Mercè Rodoreda, *La mort i la primavera*. Quan la va escriure, a principis dels anys seixanta, la mateixa Rodoreda va anunciar que seria la seva obra més important, però, finalment, no va ser així. *Fam als ulls, ciment a la boca* vol donar-la a conèixer.

Teatre

Conspiranoia
Marc Angelet i Jordi Casanovas

És una comèdia dramàtica sobre amistats, secrets i teories conspiranoiques. La història gira al voltant de quatre amics que es reuneixen per parlar amb la Clara, que creu que la terra és plana. El conflicte farà aflorar malestars entre els integrants de la colla, que pensaven que compartien la mateixa visió del món. Es pot veure a La Villarroel de Barcelona fins al 2 de juny.

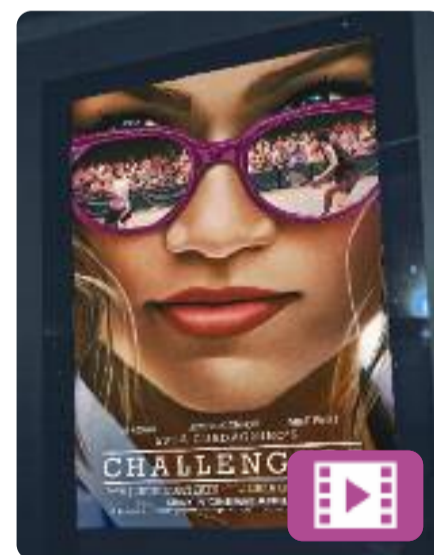
Música

Un delta fràgil
Lia Sampai

Aquest àlbum de deu cançons de l'artista ebrenc gira al voltant de les Terres de l'Ebre. En concret, les lletres parlen de la seva bellesa, del seu abandonament social i polític i també de vivències pròpies de la cantautora en aquest territori. El disc té influències de la jota i la cançó popular que es combinen amb ritmes contemporanis.

Pelis i sèries

Challengers
Luca Guadagnino

Aquest drama romàntic està ambientat al competitiu món del tennis professional. Tashi, una antiga promesa d'aquest esport convertida en entrenadora, viu un triangle amorós quan el seu marit, campió de Grand Slam, s'enfronta a Patrick. El rival és l'exnòvio de la Tashi i, a la vegada, l'antic millor amic del marit. La protagonista d'aquest film de ficció és Zendaya.

ESTILS DE VIDA

Es pot evitar la caiguda dels cabells?

Foto: Freepik

DERMATOLOGIA

La resposta a aquesta pregunta és ambigua. Es poden fer moltes coses, tot i que no hi ha garantia absoluta d'èxit. La caiguda dels cabells està relacionada directament amb l'envelliment accelerat de les arrels, cosa que succeeix perquè el col·lagen es torna dens i rígid i acaba empenyent els cabells cap a l'exterior de forma prematura. Aquesta tendència fa que els cabells siguin cada cop més fins i curts i que caiguin amb més freqüència.

Les causes són molt variables i, en realitat, depenen probablement de la combinació de diversos factors. El més habitual és l'estrès, tant si és intens com si és lleu. Combinat amb el canvi d'estació, l'embaràs, la menopausa o la fatiga pot fer estralls fins i tot a les cabelleres més llustroses. A banda, hi ha l'efecte del contacte amb el sol o amb l'aigua de mar durant l'estiu, i tractaments com el canvi de color, per exemple.

Els productes per a la caiguda dels cabells incorporen elements que activen la microcirculació sanguínia, estimulen la regeneració cel·lular i aporten vitamines o oligoelements que hidraten la pell i n'estimulen el creixement natural. Però si volem mantenir la cabellera, cal incidir en les causes.

Les claus.....

ESTRÈS

L'estrès, tant si és intens com si és lleu, és la principal causa de la caiguda dels cabells

COL-LAGEN

Les arrels s'envelleixen acceleradament quan el col·lagen es torna més rígid

PREVENCIÓ

Si actuem sobre els factors implicats en la caiguda, podem arribar a frenar el procés

VITAMINES

Alguns productes aporten elements que n'estimulen el creixement natural

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es   BIZUM al 33512

Envia SMS amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€***   900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Marta (30 minuts)   33€ Servei (15 persones)   20€ Tendals (10 persones)

* Depèn del tipus de donació. Per més informació, visita: www.cruzroja.es/ucraina. Els preus són orientatius i poden variar. Els preus són orientatius i poden variar. Els preus són orientatius i poden variar.

Clínic OBERT

Ens mou la teva salut

11 de maig
Campus Clínic
De 9.30 a 15h

Captura el QR
per a més informació

clinicobert.cat

L'11 de maig de 2024 viu la festa de la salut al carrer! Podràs gaudir de més de cent activitats durant tot el matí.

Xerrades, visites guiades, escape room, concerts, tallers de ciència i prevenció de la salut, showcooking, spinning, zumba, marxa nòrdica, swing...

T'hi esperem!

Viu la salut al carrer!

Organitza

El foc que cal evitar

► Dedicuem un suplement especial al risc d'incendis davant la campanya més difícil que es preveu

► Comença la prohibició de fer foc al bosc amb una vegetació més seca que mai

Prohibit fer foc al bosc

» Fins al 15 d'octubre no es pot fer cap activitat que suposi un risc d'incendi als terrenys forestals
 » La sequera ha obligat a reforçar els recursos per a la prevenció quatre mesos abans del previst

RISC D'INCENDIS ▶ Des del 15 de març i fins al 15 d'octubre ja no es pot encendre cap foc en terreny forestal. És una altra de les conseqüències de la sequera que ens afecta, una de les més intenses i extenses del darrer segle. L'escassetat de precipitacions en els últims tres anys ha agreujat el risc d'incendis i ha provocat que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural hagi de prendre mesures extraordinàries.

La prohibició de fer foc en terreny forestal afecta qualsevol acció que pugui desencadenar un incendi en zones boscoses o altres àrees naturals. La norma estableix que en aquests terrenys, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre cap foc, sigui quina sigui la finalitat.

Hi queda inclosa, per descomptat, la generació de foc, però també actes que puguin causar deflagracions o espurnes en entorns propicis i que requereixin supervisió i precaució per prevenir afectacions ambientals i protegir la seguretat pública. Amb aquest criteri, queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres i les barbacoes, les cremes de residus vegetals i les activitats pirotècniques, entre d'altres. Qualsevol d'aquestes activitats només es pot portar a terme amb una autorització expressa que s'ha de tramitar a través d'un formulari específic a la

Queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres, les barbacoes i la crema de restes

pàgina web de la Generalitat o bé presencialment a les oficines que el Departament d'Acció Climàtica té a totes les comarques.

SEQUERA EXTREMA

La sequera que ens afecta des de fa tres anys ha portat la vegetació de Catalunya a una situació límit. Els mostrejors que porta a terme la Generalitat des de fa més de vint-i-cinc anys evidencien que el contingut d'humitat té una clara tendència a la baixa, i en alguns casos està assolint valors que no s'havien obtingut mai fins ara. La quantitat d'aigua i la verdor de la vegetació no havien estat mai en un nivell tan baix a gran part del país.

Més enllà de la mortalitat de la vegetació, els experts adverteixen que moltes masses afec-

El Grup de Prevenció del Departament d'Acció Climàtica durant les tasques de vigilància. Foto: Nia Escolà/ACN

tades, tot i que encara no estan mortes, ja no es recuperaran i, a més, afavoreixen noves afectacions a les masses del voltant, que cada any estan més dèbils. Tota aquesta vegetació morta o moribunda es converteix en un perillós combustible que en cas d'incendi crema amb molta més facilitat.

Les pluges de les últimes setmanes han fet disminuir el perill a curt termini i han retardat la probabilitat de tenir perill molt alt generalitzat. Tot i això, en aquest context d'un dèficit hídric tan gran, difícilment un episodi de pluja podria resoldre el problema i, ara mateix, àmplies àrees arbrades de la meitat nord del país, tradicionalment fora del radar dels incendis en aquesta època, es troben amenaçades.

Per zones, la Catalunya central, Girona, el litoral i prelitoral central, la plana de Vic i l'interior de les terres de l'Ebre és on hi ha més dèficit d'aigua en la vegetació. Per espècies, són el pi blanc, l'alzina, l'alzina surera, el pi roig i la pinassa.

REFORÇ DE LA PREVENCIÓ

En previsió d'aquesta situació, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha avançat quatre mesos les mesu-

res previstes, i el mes de febrer ja va reforçar les unitats dels Grups Especials de Prevenció d'Incendis Forestals per poder donar cobertura a tot el territori fent feines de prevenció, de vigilància i de primera intervenció d'incendis forestals.

Aquestes unitats porten a terme tasques clau de manteniment d'infraestructures, com el manteniment de la vegetació del perímetre del dipòsit o del subministrament d'aigua, així

Hi ha milers d'hectàrees de vegetació en una situació molt crítica

com la conservació dels camins de la xarxa bàsica de prevenció d'incendis forestals, que inclou les franges auxiliars de trànsit i el manteniment dels giradors per facilitar les maniobres en cas d'incendi. També tenen cura de les àrees estratègiques de baixa càrrega de combustible.

Els tècnics també desenvolupen tasques de vigilància específica als boscos de ribera per prevenir els incendis de borrisol i duen a terme cremes con-

trolades i prescrites de vegetació per mantenir i millorar amb el foc la coberta vegetal. La majoria d'aquestes cremes són per al manteniment i la millora de pastures a l'alta muntanya i afavoreixen un herbatge tendre i fresc i el pas dels animals. A més, permeten reduir la quantitat de vegetació seca acumulada, cosa que fa que la intensitat dels incendis forestals que hipotèticament poden afectar aquests indrets sigui més baixa.

La presència d'aquests equips sobre el terreny no només té un efecte dissuasiu. També és molt important per atacar els incendis al més aviat possible i evitar que esdevinguin grans i destructius. Les diverses rutes de vigilància estan marcades per la previsió de perill que elabora diàriament el personal tècnic del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals.

MILERS D'HECTÀREES

La directora general de Boscos i Gestió del Medi, Anna Sanitjas, ja va advertir durant l'activació de l'operatiu que, després de tres anys pràcticament sense pluges, els boscos catalans, exceptuant els situats a les Terres de l'Ebre, estan en una situació crítica, amb molts arbres al límit

i grans masses forestals a punt de col·lapsar.

Segons les comprovacions setmanals que fa el Servei de Prevenció, el febrer hi havia milers d'hectàrees de vegetació en situació molt crítica al nord de la demarcació de Girona, al Barcelonès, al Baix Llobregat i a la Catalunya central. "Aquestes àrees són les que estan pitjor, però a la resta del país la situació no és ga-

EL GOVERN GARANTEIX AIGUA ALS BOMBERS

▶ El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, assegura que, tot i el baix nivell actual de les reserves dels embassaments de les conques internes, està "garantit" que els mitjans aeris dels Bombers disposaran de prou aigua per apagar els possibles incendis que hi hagi aquest estiu a Catalunya.

ire millor", va puntualitzar Sanitjas, que alertava alhora sobre una campanya d'incendis "desconeguda i molt complexa" que, en cas de no ploure significativament, podria començar més aviat que mai i ser la més difícil dels últims trenta anys.

La prevenció, la millor eina

- » Gran part de l'activitat de prevenció dels incendis es concentra a les franges perimetrals
- » La col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural

Imatge d'una franja perimetral d'una urbanització. Foto: Eloi Tost/ACN

PREVENCIÓ ▶ Si bé la sequera ens ha posat al límit, hi ha diversos canvis socials que han augmentat progressivament el risc d'incendis als nostres boscos. És per això que la prevenció, tant la dels professionals com la de la ciutadania, és vital per minimitzar aquest risc inherent associat al progrés.

Parlem de l'abandonament d'àmplies zones agrícoles o del canvi d'usos dels boscos, per exemple. També de l'increment de la xarxa d'infraestructures, amb carreteres o línies elèctriques que travessen masses forestals. O de la construcció d'urbanitzacions a prop de masses forestals, especialment durant les dècades dels anys seixanta i setanta. I, per descomptat, de l'increment de l'afluència humana al bosc fruit de les noves modalitats de lleure.

Tot i que el risc d'incendis és generalitzat arreu del país, i això ens obliga a tots a ser especialment prudents, gran part de l'activitat de prevenció d'incendis es concentra als anomenats perímetres de protecció prioritària. Es tracta de zones amb un gran perill d'incendi forestal i que, a causa de la continuïtat de la massa de vegetació, poden convertir-se en grans focs de més de 500 hectàrees.

El Pla de prevenció d'incendis forestals fixa els criteris per ordenar la gestió d'infraestructures en aquests àmbits, reduir-ne la vulnerabilitat i minimitzar l'emergència. Una de les claus d'aquesta tasca de planificació és la delimitació de franges perimetrals de bosc netes.

FRANGES PERIMETRALS

Els Agents Rurals alerten cada any sobre la importància de tenir franges perimetrals entorn de les urbanitzacions i cases aïllades per tal de prevenir l'avanç d'in-

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions són els propietaris

cidis forestals i evitar que es posi en risc la vida de les persones. Aquestes franges permeten reduir la violència del foc i a la vegada faciliten l'actuació dels Bombers a l'hora de l'extinció dels incendis.

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions, tant si està edificada com si no, són els propietaris. En el cas de les franges perimetrals acostu-

men a ser les comunitats de les urbanitzacions o bé els mateixos ajuntaments els que s'han d'encarregar de fer les tasques de neteja de l'arbrat i del sotabosc. Tot i això, en moltes ocasions no es compleix la normativa i són els mateixos Agents Rurals qui han d'inspeccionar aquestes zones i traslladar les irregularitats descobertes als consistoris.

COL·LABORACIÓ CIUTADANA

Tot i els nombrosos recursos professionals que es posen en marxa, la col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural. La promoció d'actituds i d'hàbits responsables i la sensibilització són, doncs, eines clau per reduir el risc d'incendis forestals a Catalunya. Abordem a continuació algunes coses que es poden fer per sumar esforços a la causa.

Per començar, cal mantenir nets els espais: s'han de guardar les restes d'aliments generats i no abandonar ampolles ni objectes de vidre a les zones boscoses. També hem d'evitar circular amb vehicles fora dels camins autoritzats. Tot i que aquestes activitats no siguin perilloses per si mateixes, poden ser l'origen d'un incendi accidental, i per això cal evitar-les.

Òbviament, cal ser especialment curosos amb activitats perilloses que involucren directament el foc. S'han d'apagar bé els llumins i cigarretes i no llençar-los mai per les finestretes del cotxe. En condicions normals parlariem de les exigències a l'hora de fer foc al bosc, però amb la prohibició vigent de qualsevol ac-

Si observeu una columna de foc al bosc, informeu els serveis d'emergència

tivitat perillosa fins al 15 d'octubre se simplifica la qüestió. Senzillament, no es pot fer foc al bosc per cap motiu sense una autorització expressa.

Una altra funció que pot portar a terme qualsevol ciutadà és la de vigilància. En cas que observeu un incendi forestal o una columna de fum dins d'una àrea forestal, és crucial avisar al més aviat possible algun dels serveis d'emergència més propers, com ara els Agents Rurals, els Bombers, els Mossos d'Esquadra o Protecció Civil. Per estalviar temps, podeu trucar directament al telèfon d'emergències, el 112.

AUTOPROTECCIÓ

Per altra banda, què cal fer si us veieu implicats directament en un incendi, mentre venen els serveis d'emergència? Doncs, abans de res, intentar apagar-lo amb aigua, branques o sorra sobre la base de les flames. Si aconsegiu sufocar-lo, recordeu-vos de tancar les brases i netejar la zona.

En cas que us trobeu al bosc, cal que us allunyeu en direcció oposada al fum. Respireu pel nas procurant cobrir-lo amb un drap mullat i fugiu sempre pendent avall o en direcció perpendicular a l'avanç del foc. Sobretot no busqueu refugi en llocs profunds ni intenteu creuar les flames: hi podeu quedar atrapats. Si no hi ha més sortida, creueu per on el front sigui més feble.

Pel que fa als casos més extrems, si el foc us atansa, situeu-vos a la zona ja cremada sempre d'esquena al vent dominant. I si se us encén la roba, rodeu sobre el terra i, si podeu, cobriu-vos amb una manta, perquè el foc s'extingirà per falta d'aire.

Si l'incendi té lloc a casa o molt a prop, cal que tanqueu portes, finestres, persianes i les possibles entrades d'aire. Romaneu a l'interior i no bloquegeu les vies d'accés dels vehicles d'extinció sota cap supòsit.

DONES Periodistes contra el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Normativa | Prohibeixen obrir supermercats a carrers estrets

L'Ajuntament ha prohibit l'obertura de supermercats a Ciutat Vella a carrers de menys de deu metres d'amplada. La mesura es fa amb l'objectiu de limitar la proliferació de supermercats al districte, i per això es modificarà el Pla d'Usos.

'Sprint' final per la Capitalitat Europea del Comerç Local

ENTITATS ▶ La Fundació Barcelona Comerç continua el seu camí per aconseguir definitivament la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat per a la ciutat. Es tracta del projecte que l'entitat ha dirigit i impulsat, juntament amb Vitrienes d'Europa i amb el suport de les administracions, que col·locaria Barcelona com la primera ciutat capital del comerç local d'Europa amb l'objectiu de protegir arreu del continent aquest model tan característic barceloní i català i també d'altres llocs europeus.

Així doncs, durant el mes de març, Barcelona Comerç va fer una ruta per diversos països d'Europa per continuar explicant el projecte i, alhora, participar en diverses conferències sobre la situació actual i el futur del comerç de proximitat.

La gira europea va començar el 7 i 8 de març a Gant, a Bèlgica, on la delegació de l'entitat comercial formada pel seu president, Pròsper Puig, el director, Alfons Barti, i el director tècnic del

El director del projecte de la Capitalitat Europea, Josep Xurigué. Foto cedida

projecte de la capitalitat, Josep Xurigué, van presentar la proposta a tècnics dels principals ajuntaments europeus. "La trobada ens va permetre fer relacions amb aquests ajuntaments i conèixer els seus models", explica Xurigué a aquesta publicació.

La gira europea va continuar per Brussel·les, on van parti-

cipar a diferents taules rodones organitzades per l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE) i la Comissió Europea on, segons comenta Xurigué, van debatre "la salut del petit comerç a les ciutats europees" i es va posar en valor el projecte de la capitalitat que lidera.

Nova inversió per a la neteja de persianes i la digitalització

SUBVENCIONS ▶ L'Ajuntament destinarà un milió d'euros a subvencions enfocades, d'una banda, a ajudar el comerç i la restauració a fer front a les pintades a les persianes i, de l'altra, a donar suport als projectes de transformació digital dels establiments.

Les ajudes les hauran de sol·licitar les associacions de comerciants de forma telemàtica i en representació de, com a mínim, deu establiments. Amb aquesta ajuda, l'Ajuntament cobreix entre el 30% i el 70% del cost de la neteja de les persianes,

enfocada a locals individuals situats en planta baixa o a peu de carrer. D'altra banda, les ajudes es donaran per ordre cronològic d'arribada entre el 15 de maig i el 12 de juny.

L'altra convocatòria de subvencions és la que ajuda a finançar projectes de transformació digital i que enguany té un pressupost de mig milió d'euros. L'objectiu és donar suport a les iniciatives per millorar el nivell de maduresa digital dels locals i s'haurà de demanar telemàticament fins al 21 de maig.

L'Ajuntament donarà ajuts per netejar les persianes. Foto: Jordi Bataller/ACN

línia el diari metropolità

20 edicions de proximitat
 Districtes de Barcelona · L'Hospitalet
 Barcelonès Nord · Baix Llobregat
 Baix Maresme · Vallès

Vols anunciar-te?
 686 429 517
 grup comunicació21
 publicitat@comunicacio21.com

líniaxarxa.cat

La persistència de la petanca

» Fundat l'any 1985, el Club Petanca Sants acumula cinc trasllats i vol pistes soterrades al futur Magòria
 » "A Catalunya hi ha 100.000 persones que juguen a aquest esport", diu Jonathan Ferrari, el president

Toni Delgado
BARCELONA

És un privilegi que algú comparteixi amb tu els seus coneixements, sobretot quan ho fa amb la passió i la paciència de Jonathan Ferrari (Barcelona, 1975), president del Club Petanca Sants. "Has d'agafar la bola amb els dits molt junts i llençar-la amb la mà tancada perquè així controlaràs millor la direcció i la velocitat de la bola que si ho fas amb la mà oberta. Hi ha qui llença dret i qui ho fa una mica ajupit. En tot cas, flexiona les cames i veuràs que no és complicat", m'instrueix en una de les 34 pistes que l'entitat, nòmada per obligació, té a l'espai provisional de Magòria.

Ferrari tenia sis anys quan un dia, com tants altres, va esquivar les boles de petanca que trobava pel camí mentre anava en bici pel Càmping Estrella de Mar, a l'autovia de Castelldefels. Aquella jornada, però, va començar a practicar un esport que l'emociona tant que no pot expressar amb paraules què significa per a ell.

"La petanca arrossega l'estigma que només és per a gent gran, quan realment té dos vessants, la d'oci i la de competició, i és un dels pocs esports en què poden competir tres generacions d'una mateixa família, l'avi, el pare i el net", reivindica el santsenc, vicepresident de l'Àrea Institucional de la Federació Catalana de Petanca (FCP).

L'entrevistat és un llibre obert en història, tècnica, estratègia i reglament de la petanca. L'objectiu d'aquest esport és que les boles acabïn el més a prop possible del bolig, una piloteta homologada de fusta o de material sintètic. Perquè una bola sigui de competició ha de ser reglamentària i indicar el fabricant, la matrícula [una referència única al món] i el pes, i ha de tenir un diàmetre d'entre 7,05 i 8 centímetres. Pot ser oxidable o inoxidable, llisa o amb estries: tot dependrà de les preferències dels jugadors i jugadores.

Qui ha guanyat el sorteig i qui ha guanyat la jugada anterior és qui comença la nova jugada, i ho fa llençant el bolig, que ha de caure a una distància d'entre 6 i 10 metres, el límit reglamentari. En cas contrari, l'equip rival col·locarà el bolig amb la mà on vulgui, dins de l'espai mencionat.

Jonathan Ferrari, president del Club Petanca Sants, llença una bola a Magòria. Foto: Toni Delgado

La pista on estem jugant és per a competicions nacionals i internacionals i fa 4x15 metres. Mentre es llença una bola o el bolig és obligatori tenir els peus dins d'una circumferència amb un diàmetre mínim de 35 centímetres i màxim de 50.

La petanca somia a ser esport olímpic. "De moment, el COI (Comitè Olímpic Internacional) no s'ha preocupat d'anar a veure les competicions i, per tant, no

"La petanca arrossega l'estigma que és per a gent gran, i pot ser d'oci i de competició", exposa

ha comprovat que a molts països les grades s'omplen. Pensen que no atrauria la gent jove i potser s'equivoquen", adverteix Ferrari. França, amb 300.000 federats i dos milions de practicants, és el bressol i l'inventor de la petanca, que prové del joc provençal.

"A Catalunya hi ha 100.000 persones que juguen a la petanca i unes 10.000 federades, i les transmissions de *LaLigaSportsTV* són molt seguides per un públic molt fidel", exposa. Espanya acumula dos subcampionats consecutius en la modalitat tripletes en categoria masculina (Santa Susanna 2021 i Benín 2023).

La petanca té tres modalitats: tripletes (el duel entre dos equips

de tres jugadors), dobles (dos equips de dos) i individual (u contra u). En tripletes i dobles cada equip té sis boles i se'n juguen 12 cada jugada, mentre que en individual cada jugador o jugadora disposa de tres boles. Només suma punts l'equip que tingui una o més boles seguides més a prop del bolig, i el vencedor del partit serà qui acumuli 13 punts.

És un esport ple d'estratègia i amb tres posicions diferents: l'apuntador o l'arrimador és qui obre el joc, sap apuntar i acostar-se al bolig. El mig defensa i apunta, també s'acosta al bolig i sap atacar. I el tirador ataca. Hi ha àrbitres i targetes (groga, taronja i vermella).

Barcelona té 37 clubs de petanca i a Sants s'hi juga des de finals dels setanta. En aquell moment era petanca d'oci i formava part de l'Associació de Veïns del Triangle de Sants. L'any 1985 Jaume Gil, amb només 17 anys, va fundar el Club Petanca Sants, que acumula cinc trasllats (*Forat*, que estava davant de l'antic Cinema Balañá, el Casinet d'Hos-tafrancs, la plaça Joaquim Domingo, el parc de l'Espanya Industrial i l'espai actual a Magòria).

EXPONENT DE FORMACIÓ

Malgrat els continus canvis i entrebancs, el Club Petanca Sants té uns 150 socis i uns 80 federats, i quatre equips, un masculí i un altre femení a Divisió d'Honor, la màxima categoria estatal, i dos

amateurs masculins a categoria provincial. L'entitat és un exponent de formació i ara pot celebrar que Hugo Fernández, de 14 anys, és el seu primer jugador que ha competit en un Mundial júnior.

A més, entre el 24 i el 26 de maig el club celebrarà la segona edició de l'Open Internacional Petanca Sants, amb la participació de 48 equips de diferents països europeus (França, Bèlgica, Suècia, Dinamar-

Malgrat els continus canvis i entrebancs, l'entitat té uns 150 socis i uns 80 federats

ca...). En la primera edició, disputada el 14 maig de 2023, hi van participar 32 equips.

"Al nostre torneig venen equips europeus, que ja són amics nostres, perquè fa anys que ens conviden als seus torneigs. Tenen pavellons coberts per refugiar-se de la pluja i del fred, i em fa vergonya comentar-los que la nostra situació és provisional. Els asseguro que aviat tindrem una instal·lació de competició", confessa Ferrari, que destaca que en la primera edició de l'Open es va maquillar l'escenari i s'hi van instal·lar grades.

Fa anys que el Club Petanca Sants lluita per tenir una llar definitiva i amb condicions dig-

nes. "A Barcelona no hi ha una instal·lació de petanca de primer nivell", lamenta l'entrevistat, que subratlla que les necessitats de la petanca de competició són diferents de les d'oci, "que no té àrbitres ni la tensió i la pressió pròpies d'un campionat oficial".

EL COMPROMÍS

L'entitat té el compromís del Districte i de l'Ajuntament que gaudirà de pistes cobertes en el futur complex esportiu de Magòria, en què hi haurà un estadi de futbol, on jugarà la UE Sants, i un pavelló poliesportiu. Estan projectades 16 pistes, 12 en zona verda i quatre en zona esportiva, on hi hauria el local del club. Serien pistes de competició i d'oci cobertes a l'aire lliure: "Quan fes calor, estaries a l'ombra, però tindries calor, i quan fes fred, tindries fred".

La proposta del Club Petanca Sants i de l'arquitecte de la Taula d'Esports és que a l'exterior hi hagi quatre pistes de petanca d'oci, en zona verda, i que les de petanca de competició estiguin soterrades sota el camp de futbol i ocupin uns 1.000 o 1.200 metres quadrats dels 11.000 disponibles i que estan repartits entre els vestidors i altres espais necessaris per al camp de futbol, el parc de neteja i places d'aparcament (a la zona es construirà un hospital i habitatges de protecció oficial).

"Així, el veïnat guanyarà espai per tenir més jardí i fer horts urbans, per exemple, i disposaria d'un espai polivalent soterrat. Una instal·lació que estaria sempre activa per jugar i organitzar competicions de petanca, que poden començar a les 8 del matí i acabar a les 9 de la nit, i per celebrar altres actes d'entitats del districte", comparteix el santsenc.

Juguem dues partides. Agafem la bola amb escepticisme i atent a les indicacions de Ferrari, que ha començat la jugada llençant el bolig i una bola. No jugo a petanca des que vaig descobrir aquest esport a Cambrils, al càmping de la tieta Fina. Sorprenentment, la bola s'acosta molt al bolig. És el torn de Ferrari perquè s'ha quedat més lluny. Esgota les seves últimes dues boles. Torno a llençar i la bola toca el bolig i se'n queda a un centímetre. "Molt bé, Toni! Em sembla que et federaré! Ho tramitem ara?", em pregunta, divertit.

**CATALUNYA
NECESSITA
LIDERATGE.**

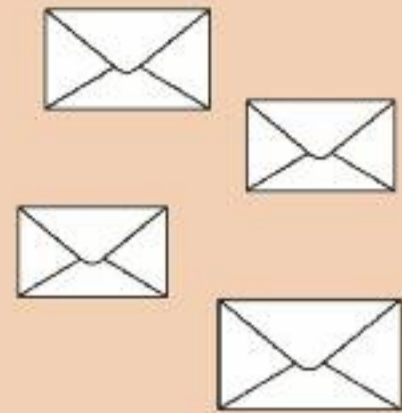
**PUIGDEMONT
PRESIDENT**

junts+

12M
2024

Eleccions al Parlament de Catalunya

JORNADA ELECTORAL

Horari

Els col·legis electorals
obriran a les **9 del matí**
i tancaran a les
8 del vespre.

Documents

Per votar has de
portar l'original del
teu **DNI, passaport o**
carnet de conduir.

Consulta

Per saber on has
de votar, consulta
la **targeta censal**,
truca al **900 343 232**
o entra a **ine.es**.

eleccionsparlament.cat

012
gencat.cat

Generalitat
de Catalunya